



Yeniden • • Millî

MÜCADELE

DİN, DEVLET VE MİLLET DÜŞMAN-
LARININ HORA TEPTİĞİ TÜRKİYE'DE



VATAN HAINLERİNİN YAYGARASIDIR

*Papaz yamakları Millî Mücadeleyi
hedefinden saptıramıyacaktır...*

10 KASIM 1970

SAYI: 41



Zihinlerin Köleleştirilmesi Millet Düşmanlarının Sinsi Bir Planıdır

Asırlardır millet evlatlarının saf ve temiz olan beyinleri üzerinde büyük tahribatlar yapılmaktadır. Zihinler, beynelmilel millet düşmanlarının ideolojik saldırılarının kurbanı olmaktadır.

Bu ihanetler nasıl yapılmaktadır? Gayesi nedir? Milletimizin kurtuluşu nasıl olacaktır? İnsani ve gayri-insani, müsabet veya menfi diye ayırabileceğimiz ideolojiler, savaş meydanı olarak ilk hamlede zihinleri seçerler.

Fert; eşya, insan ve cemiyetin kanuniyetini keşfeden, sistematize eden, haklı inanç, sağlam düşünce, fikir ve aksiyon sistemi halindeki, hakka dayanan ideoloji ile donatılmış ise bu savaştan galib çıkacaktır. Aksi halde, zan, vehim ve insani olmaktan çok uzak hayat sistemleri insan dimağını köleleştirecek, istediği şekilde hükmedecek ve idare edecekler.

Milletimizin ideolojik yapısına düşman olanlar, onun temiz yavrularını millettan ayırmağa çalışmaktadırlar. Bunun için de millet evlatlarının zihinlerini garyı millî kültürlerle doldurmaktadırlar.

Havadan bırakılan taş yere düşer, yer çekimi konusuna tâbidir. Sağlık kurallarına uymayan vücut hasta olur. İşte insan zihninin de uyması gereken önemli kanuniyetleri vardır. Bu kanuniyetler insani olduğunu söylediğimiz millî ideolojinin akidesinden çıkan kültür ve nizam ile belirli hale gelir. Sistemli düşünce de bu kültür ve nizamın eseridir. İnsanı huzura kavuşturabilecek ancak bu düşünce şeklidir. Aksi halde gayri-insani ideolojilere mensup olanların uydurduğu ve psikolojik savaşta kullandığı prensipler sınırına girilmez. Bu da fert ve cemiyetin buhranlarının ve mağlûbiyetlerinin sebebidir.

Çünkü fert; insan zihninin uyması gereken hakikî kanunivete değil, insani olmayan gayri-insani ideolojilerin menfaatinin uğrunda uydurulan

ve kanuniyet zannedilen dar bir sınıra sokulur ve böylece köleleştirilir.

Bugün olayların değerlendirilişi aynı mantıksızlıkla yapılmaktadır. Beşerî hadiseler «Tarihi materyalizm», ilmi hadiseler de «Diyalektik materyalizm» esaslarına göre değerlendirilip takdim edilmektedir. Genç; dimağlar gayri-insani kül türlerle şartlandırılmaktadır. «Tarihi materyalizmin» izahı ile 600 yıl ilim, ahlâk ve faziletin temsilcisi olarak yaşayan Osmanlı İmparatorluğu «Doğal sınırlara kavuşması ve parasızlık» yüzünden yıkılmış (!) Millet düşmanları, ideolojimizdeki meydana getirilen tahribat ve tahribatçıları saklamakta ve düşman gösterilmemektedir. Mişâl verelim. Fatih «Doğu Roma İmparatorluğunu (Bizans) yıktı. Batı Roma İmparatorluğunu da yıkacak; Gedik Ahmet Paşa'yı donanmayla Otranto'ya onun için gönderdi» diye Fatih Sultan Mehmet Hân'ın muharref Hristiyanlığı ortadan kaldırma faaliyetine mâni olmak için Beynelmîlel Hristiyanlık ve Yahudiliğin ittifakıyla hazırladıkları bir komplo neticesinde Jakop Hamo isimli bir yahudi doktor tarafından zehirlenerek öldürülmüştür. Tarih kitapları niçin yazmıyor bunu? Niçin gayri-insani ideolojilerin kiralık kalemleri ve uşakları, Yavuz Sultan Selim Han'ın gene aynı sülâleden gelen Yusuf Hamo isimli yahudi doktoru tarafından zehirlenerek öldürüldüğünü gizlemeye çalışıyorlar?..

Osmanlı İmparatorluğuna bağlı olduğunu, Rus zulmünden inlediklerini ve kendilerine yardım edilmesini haber veren Kırım'lı Müslüman - Türk beylerinin Kânunî'ye gönderdiği mektuplar (asıl ismi Reksola) ve Rus yahudilerinden olan Hürrem Sultan tarafından yastık kılıfına saklanarak onların durumunu bilmemiz öneldi. Böylece Kırım'lı kardeşlerimizin yardımından mahrum, hâmisiz, perisân bir vaziyette Rus zulmüne terk edilmesine ve oradaki kardeşlerimizin mah-

vına sebep oldu. Tanzimat yıllarında İngiliz Mason localarından talimat alan Mustafa Reşit Paşa, batılılaşıyoruz diye, eşitlik, hak, hürriyet diye mutlu azınlıkların yine bizi boğması için fırsatlar verdi. Abraham Temo, İshak Sukuti, Abdullah Cevdet isimli üç yahudinin kurduğu ve birçok gaffleride içine alan «İttihat ve Terakki partisi» 9 yıllık iktidarında bütün vatan parçalarını Rus'a, İngiliz'e, Bulgar'a, Yunan'a peşkeş çektiler. Enver Paşa'nın emriyle binlerce «Mehmet» Allah'ü Ekber dağlarında can verdi. Ordunun başına Fransa'dan, Almanya'dan talim için subay getirildi. İşte bütün bu gayri-insani kültürlerin ajanları kendilerine ver-



ilen vazifelerin içinde kalma yıp asıl gayeleri olan ideolojik çalışmalarına da devam ettiler. Ta Mardin'in köylerinde, Adalar'da açılan Ruhban okulları aynı gaye için çalışıyor. İstanbul'daki (Amerikan) Robert Koleji, (Fransız) Galatasaray Lisesi, Saint-Benoît Lisesi... gibi yabancı okullar aynı gaye için çalışıyorlar. Milletimizi hristiyanlaştırmak gayesi ile kurulan ve gayri-insani ideolojilerin tezgâhlandığı bu okullar dün olduğu gibi bugün de aynı hiyaneti devam ettiriyorlar. Hatta Fâtih'in resmini bile okullarında asılmaması için Meclisten karar aldırıyorlar. Fener Patrikhanesi ve ona bağlı Metropolitikler sînce senin dinini, ahlâkını, kültürünü bozmağa (dejenere etmeye), yerine kendilerinin hayat sistemini kabul ettirmeye ve milletimizi köleleştirmeye çalışıyorlar. Evet milletimizi Hristiyanlaştırmak için Ortadoks Türk-

Mücadelecilik

Yumruğumuz küffar ezen bir çelik
Mücadelecidir sanımız bizim.
Kılıcımız nam salmıştır, üstelik,
Mücadelecidir kanımız bizim.

Uyan ey milletim, kalk artık, uyan,
Sıkıp sağ yumruğu düşmana dayan.
Bu vatani karış karış sulayan,
Mücadelecidir kanımız bizim.

Sağ yumruk yürüyor, akın var akın,
İntikam yüklenmiş sırtına, bakın.
Gayret kardeşlerim; zafer çok yakın.
Mücadele ister dinimiz bizim.

Milletimiz canavarca doğrandı,
Çiğirimiz bu ızdırapla yandı,
Emin olun tereddütsüz adandı,
Bu mücadeleye canımız bizim.

Mücadelecilik gurur getirir,
Bizden olanlara sürur getirir,
Millet düşmanını, vurur yatırır,
Mücadelecilik sanımız bizim.

Gazi çocuğuyuz şehit torunu,
Millet düşmanının çok feci sonu,
Moskof köpekleri bilmeli şunu,
Mücadelecidiydi dünümüz bizim.

Millet buhranını gören kardeş, dur!,
Mücadele tek kurtuluş yoludur,
Su bilinsin, lafla değil, doludur,
Mücadele ile günümüz bizim.

Hasmetli sağ yumruk kalkıyor şaha,
Milletim! ne diye durursun daha,
Dua edelim de, olsun ALLAH'a,
Mücadele ile sonumuz bizim.

Haşim VATANDAŞ

Rum kardeşliği ve milletimizi Komünizme, Kapitalizme peşkeş çekmek için de Türk - Rus, Türk - Amerikan, Türk - Bulgar dostluğu... gibi yastalar uydurup piyasaya sürüyorlar. Millet evlatları bu ihanetlerden habersiz bir şekilde yaşamaya terk ediliyor.

Bugün zihinleri aptallaştırma mada kullanılan; fizik, kimya derslerinde okutturulan «madde ezeldir, ebedidir (!)» saf satası; felsefe, sosyoloji ve daha bir çok derslerde, milletimizin akidesiyle taban tabana zıt olan Darwin'in «Kâinatın meydana gelişini tesâdüfe bağlayış; insanın atasının maymun olduğu (!)» nazariyesi, yahudi Freud'un en yüksek hisleri, insanlığın, sevginin, fedakârlığın, faziletin... insan suuru altına atılmış en âdi cinsî azuların başka bir şekilden ibaret olduğu iddâsı; Dürkheim'in bir kasta dayanan «dinlerin tekâmülü» nazariyesi ve bir çok millet düşmanlarının kaynağını muharref Tevrat'ta bulan) sapık nazariyeleri ilim diye millet evlatlarına anlatılıyor, okutturuluyor. Böylece millet psikolojik harpte çabucak yıkılabilecek hale getiriliyor. Bunun sonucu «Şerefli bir milletin» tarih sahnesinden silinmesi, yok edilmesidir.

İşte bu yok oluşumuzu hazırlayan Beynelmîlel millet

düşmanları, milletimizi içerden yıkmak için de memleketimizde açtıkları ruhban okulları, yabancı okulları ve yukarıda izah ettiğimiz şekilde genç dimağlara yerleştirilen yabancı kültürleri vasıtasıyla milletimizin içinden ajanlar kiralamaktadır.

Ey millet evladı!..

Senin ideolojin gayri-insani haldedir. Sana Judeo-Grek menşeli kültürler hakim olmaya çalışıyor. Kapitalizmin, Komünizmin, Faşizmin ve bunların beyni durumundaki Sionizmin tâyin ettiği programlarla seni, düşmanını göremez hale getiriyorlar. Uyan!..

Kardeşlerim! Beynelmîlel millet düşmanlarının ihanet politikalarına kurban olma. Gaflet ve ihanet bizim vasfımız olamaz, olmamalıdır. Çünkü her ikisi de aynı hiyânet kapısını açar. Dikkat et!..

Milletin ızdırabını kendilerine dert edinen kardeşlerimiz!..

Düşmanlarının oyununa gelmemek için; imanımızın tam, mücadele azmimizin kuvvetli olduğu yıllardaki gibi millet ideolojisinin resmi hale getirilmesi, millet düşmanlarının ve ajanlarının (ihanet planlarıyla birlikte) yok edilmesi mücadelesinde yerini al!

Lütfi BAYRAM
Afyon



Milletin iman, ahlâk, kültür tarih ve menfaatine bağlı haftalık siyasî
MİLLİ DAVA MECMUASI

Yıl: 1 Sayı: 41

SAHİBİ

Ömer Ziya Belyırauli

MESUL MÜDÜR

A. Selim Arkoç

Devamlı Yazı Kadromuz
AYKUT EDİBALI
YILMAZ KARAOGI U
NECMEDDİN TURINAY
SABAHADDİN ERİŞ

İDARE YERİ

Babiâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10

DİZGİ

Şen-AL Matbaası

BASKI

Güneş Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI

Bir Senelik: 70 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Üç Aylık : 18 Lira

FIATI: 150 KURUŞ

BAŞYAZI

İrtica Sözü Kimlerin Sloganıdır?

Beynelmilel Yahudiliğin iğrenç baskısının her sahada kendini hissettirdiği Türkiyemizde, bazı günleri bahane ederek millete sövmek adet haline gelmiştir. Beynelmilel Yahudiliğin kırılık gürubu, zaman zaman bir kâğıttan canavar gibi kabırır, haykırır ve tehditlerde bulunur. «İrtica teşkilâtlanmaya başlamıştır.» «İrtica ezil-melidir» yaveleri ortalığı kaplar. Ve sessiz, müdafaasız kalabalıklar iç çekerek, bu iğrenç taar-razun yavaşlamasını bekler.

Türk milletinin medenî hiç bir kabiliyetinin olmadığı yalanından, tarihimizin barbarlıklarla dolu olduğu iftirasına ve İslâmın millî hayatı çırkınlaştıran bir leke olduğu bühtanına kadar, her şey söylenir. Yahudiliğin mutlak hakimiyetindeki iğrenç basın, her gün manevi yapımızı torpiller. Manevi ve maddî sabotörlüğüne devam eder. Türkiye'yi Rotary, Lion ve Mason kulüpleri ve benzeri teşekküllerle bir çiftlik gibi idareye çalışan yahudilik, bankalarımızın patronu, ticaretimizin diktatörü ve siyasetimizin despotudur. Mali ve ekonomik diktası, din, kültür ve ahlâk sabotörlüğü ile içiçe bulunur.

Vatanımızda çöreklenen bu gizli efendi, saltanatına devam için yüzbin çareye başvurur. Ve en büyük korkusu, gerçek bir millî uyanıştır. Ve kesin olarak ifade edilmelidir ki, millî mücadelemin uyandırdığı büyük hareket, yahudiliğin uyularını kaçırmaktadır.

Bütün milletler üzerinde olduğu gibi, Türkiye'de de Beynelmilel Yahudi emperyalizmi aynı metodları kullanmaktadır. Ekonomi ve politikayı kontrol, ahlâk, din ve kültürü en alçakça metodlarla alçaltma ve yıpratma...

Ekonomi ve siyasette efendimiz (!), din ve ahlâkta mezar kazıcımız yahudilik, millî suuru tahrip korkunç bir silâh bulmuştur. Bu silâh, yahudi olmayan milletlerin tersil ve tahkir edilmesinden ibarettir.

Cumhuriyet Bayramı münasebetiyle bir konuşma yapan bir profesör: irticanın camilerde, mesclidlerde, kurslarda ve İmam Hatip Okullarında beslendiğini söyleyerek, İslama düşmanlığını ilân etmiş. T.R.T bunu tamamen vermemiş. Prof. bu konuşmasında ilerici (!) kuvvetleri birleşme ve irticayı tasfiye etmeyi çağırması.

Bir müddet önce Kubalı adlı bir balondan adam vardı. Pahalı sahîplikten, itibar görmez muhbirliğe düşerek bütün iç yüzü ortaya çıkan bu adamdan sonra, Yahudilik bir palavra kahraman imal etti. Bu kahraman Kubalı gibi profesör değil, bir generaldi. Bazılarının Madamoşlu dedikleri bu adamcağzın da sonradan, babasının vatan hainlerinden biri olduğu ve Yunan emellerine uşaklık ettiği anlaşılmıştı.

Sadece bu kadar değil, ordunun 16 Haziran ihtilâli provasından sonra hesaba çektiği komünistlerin zavallı âleti olduğu da anlaşılmıştı. Meğer 150. ilik zade. Türkiye Sosvialist (!) Cumhuriyetinin birinci devlet başkanı olacaktı. Bu adamda geçen sene T.R.T salonunda, efendilerinin sözlerini sayıklayarak, irtica, irtica diye nara atmıştı.

Yahudi uşaklığı lekesini alınlarında taşıya-

cak bu adamlar iyice tükenmiş olmalı ki, bir yeni hoparlör daha buldular. Sadece sıfatı profesör, bu beктаşı imanı ile mason ahlâkını birleştiren kişi de, herze üstüne herze kustu.

Bu hadise, bir kendini bilmez şahsî gayretinden ibaret olsaydı. Üzerinde durmaya değmezdi. Ancak millî suuru adicesine ve sistemli olarak tahrip eden yahudiliğin iğrenç politikasını açıkladığı için, üzerinde ehemmiyetle durmalıdır.

İrtica adlı meşum kelime, Türkiye dahilinde iki asırdan beri kullanılıyor. İmparatorluğumuzun askerî mağlûbiyetler çıkırında, Avrupa İslama ve millî hayata ustalıkla saldırma imkânını buldu. Ve bunda muvaffak da oldu. Avrupa'ya göre Türkler barbardır. İslamiyet ise geri bir telâkkidir. Avrupa asırlardan beri yıkamadığı dini, kendi salıklarının bir kısmı için tereddüt duyulan bir anlayış olarak kabul ettirebildi.

İrtica, gericilik, yobazlık v.s. gibi iğrenç kelimelerle kastedilen nedir? Bu kelimeler ile, mukaddes dinimizin yüce tarihimizin ve güzel ahlâkımızın kastedildiğini herkes bilmektedir.

Bu küstah saldırıya komünistler de katılmaktadır. Din, milliyet, burjuva, ön yargılarıdır (!) demektedirler. Dinle mücadele hareketi, en aşağılık şekli altında, Çin sahillerinden, Polonya topraklarına kadar komünist hakimiyetindeki ülkelerde hâlâ devam ediyor.

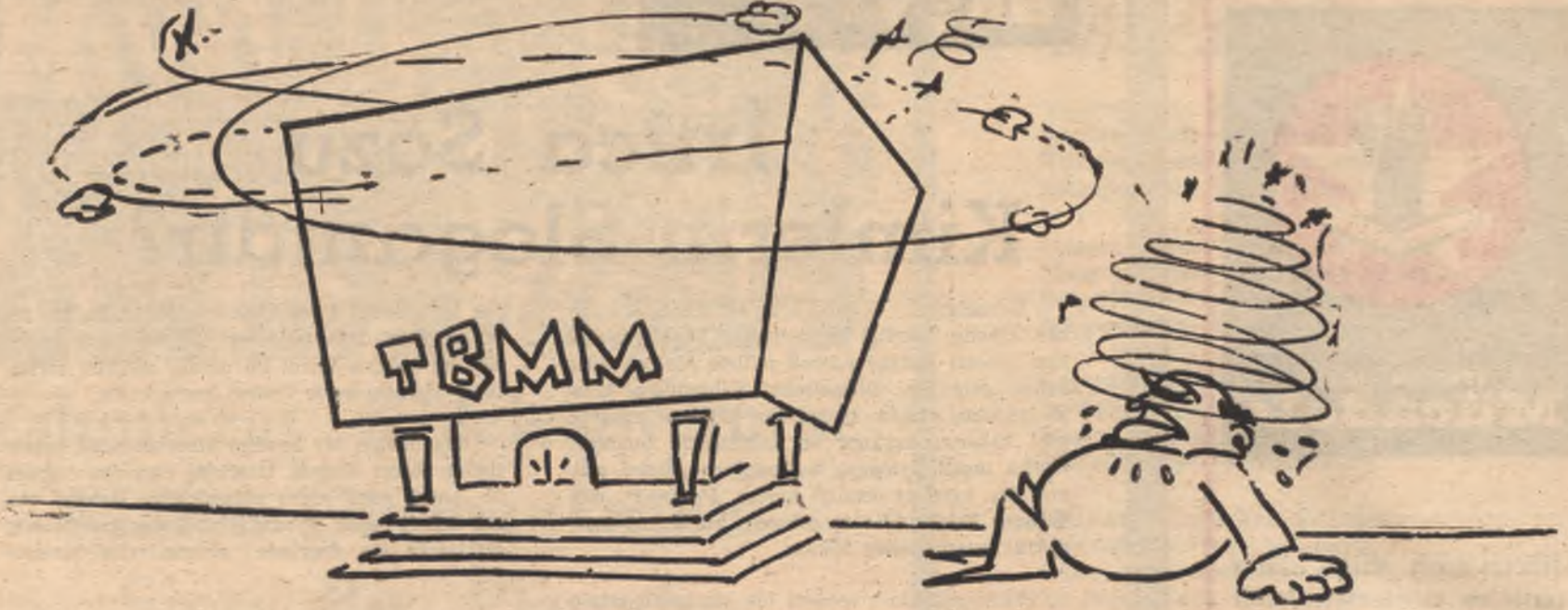
Ve kesin surette belliyor ki, İrtica kelimesi, dinî, dindarı, milleti, milliyeti, milliyetçiyi ve ahlâkî çirkinleştirmek, iğrenceleştirmek için ortaya sürülmüş, yılanca bir suikasti ifade ediyor. Yahudiliğin ve âletleri olan Marxistlerin, masonların v.s. nin, irtica derken, daima mü'mini işaret etmeleri, meymenetsiz irtica kelimesinin, hangi kuvvetler tarafından ortaya atıldığını açıklıyor.

İyice bilinmiştir ki, irtica sloganı, yahudi uşaklarının iç harp sloganından başka bir şey değildir. Türkiye'nin büyük ekseriyeti müslüman, olduğuna ve İslâmı eksiksiz; tastamam uyulamaya can attıklarına göre, İslama hücum millet coğunluğuna hücumdur. Türkiye'nin büyük coğunluğu, milliyet, ahlâk ve vatan bağına, canından aziz bildiğine göre, milliyet, ahlâk ve vatan bağına hücum millete hücumdur. Millet büyük coğunluğuna silâhların, gazetelerin ve silindir sapkaların gölgesinde hücumun manası ise, doğrudan doğruya yahudi uşaklığıdır. Millet büyük coğunluğunu ve Türk milletinin millî değerlerini tahkire yönelen bu adi slogan, sadece müslüman ve Türk olmamış, milletin tarihine ve töresine düşman olanları vanî millet düşmanlarını sevindirir. Ve bu küstah söz, bu sıfatla, sadece millet düşmanlarına yarayan bir sözdür.

Ancak millî uyanış, millete yapılan hakaret ve kurulan komploları paramparca edecek mesut hedefine varacaktır. Ve iste o gün, millete hakaret eden uşaklara, hakaretlerinin hesabı sorulacaktır.

Millî uyanışın, mantıkî neticesi bundan baskası olamaz.

Yeniden Millî Mücadele



MECLİS DÖNÜYOR BAŞIM DÖNÜYOR

Kasımın biride kardeş Pakistanı komünist Polonya devlet başkanı ziyaret ediyordu. Polonya Reisi cumhuriyet Pakistana beş gün sürecek resmi bir ziyaret tertiplemişti. Ancak daha ziyaretin yarısında komünist devlet başkanı gerisin geri dönmek zorunda kalmıştır.

Karaçl hava alanındaki karşılama ve tanışma merasiminde milliyetçi bir Pakistanlı kendisini tutamamış ve kullandığı arabayı Polonya heyetinin üzerine sürmüştür. Hadisede Polonya Dışişleri bakan yardımcısı hemen ölmüş, komünist devlet başkanı ise ölümden kurtulmuştur. Aynı zamanda üç Pakistanlı arabanın altında ezilmiştir.

Hadisenin akabinde Polonya Devlet Başkanı ziyareti yarıda kesmiş, bakan yardımcısının cesedini alarak Varşova'ya dönmüştür.

Hadise gazetelerde gereği gibi değerlendirilmemiş, basit bir zabıta vakası süsü verilmiş veya komünizm lehine tahrif edilerek gazete sütunlarına geçirilmiştir.

ZİYARETİN MANASI:

Polonya, Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri Birliği'ne bağlı bir peyk durumundadır. Komünist Rusya'dan müstakil hareket etmek imkanına sahip değildir. Aynı zamanda komünist bir devlet olarak ideallerini diğer ülkelere propaganda etmek istegindedir. Ve bu istek onun politikasını tayin etmektedir. Bu minasebetle gerek Rusya'nın ve gerekse peyklerinin dış politikalarında son senelerde değişik dalgalanmalar olmuştur. Bunu «barış içinde beraber yaşama» taktiği ile ifade edebiliriz. Bu hâinâne taktiğin asıl uygulanacağı ülkeler ise şüphesiz müslüman ülkeler olmaktadır. Daha evvel de bildirdiğimiz gibi Brejnev bu hususta şöyle diyordu.

«Sovyetler Birliği, doğu halklarıyla özellikle komşu ülkelerle dostluk ilişkileri kurmaya çok önem veren Lenin'in ilkelerini gerçekleştirmektedir.» (Y.M. Mücadele, Sayı: 37. Sh: 3)

Lenin'in ilkeleri (!) şu hususu bir strateji olarak çizmiştir. «Pari se giden en kısa yol, Pekin-Delhi üzerinden geçer. Orta-Doğu ve Kuzey-Afrika'nın komünistleşmesiyle çember tamamlanır.»

Kesif Sol Propaganda Pakistan'da Patlamalara Sehep Oldu

Ve yine Lenin «Barış içinde beraber yaşama» derken şunu kasdediyordu: «Batılı devletlerin Asya'daki hudutsuz insan gücü deposu ve tabii kaynakları komünist hakimiyetine alınmalıdır.» İşte Brejnev'in sözünü ettiği Lenin'in Doğu halkları (yani Türkiye, İran, Pakistan, v.s) hakkındaki ilkesi budur.

Polonya'nın Pakistan'la, Bulgaristan'ın Türkiye ile ve yine Rusyanın bütün Ortadoğu ülkeleriyle yaptığı temalar, karşılıklı ziyaretler işte bu tatlı politikanın (!) icablarıdır.

Rusya Türkiye üzerinden (boğazlar vasıtasıyla) Akdenize inmek isterken Pakistan - Hindistan üzerinden de Hint denizine inmek arzudur. Bunun için de arzusuna ulaşmaya kadar bu ülkelere şirin görünmek niyetindedir.

Brejnev'in ilkelerinden bahsettiği Lenin de öyle yapmamış mıydı? 1917 Komünist ihtilâlinde sonra insan gücüne ve zenginliklerine sahip olabilmek için Türkistanlılara, Ukraynalılara, Kırım Türklerine şirin gözükme ve hedefine ulaşın-



— Pakistan'ın kurucusu Muhammed Ali Cinnah.

ca da buralarda zulüm kasırgasını estirmeye başlamıştır. Daha önceden buralarda hür devletler vadedilmiş, bunlara sözüm ona müsaade etmiş fakat, ihtilâli bir takım tehlikelerden kurtardıktan sonra müslüman türklerin bütün servetini gaddarca sömürmüş, devletlerini tarumar etmiştir.

Lenin'in o zamanki taktiklerine kurban gidenler, bugün Brejnev'in ve peyklerinin oyunlarına kanakalara ibret olmalıdır.

Rusya, kendisinin direkt temas kuramadığı ülkelere peykleri vasıtasıyla girmektedir. Romanya, Bulgaristan, ve Yugoslavya Komünist Rusya namına bizimle temaslara geçmişlerdir.

İşte Polonya Devlet Başkanının Pakistana yaptığı ziyaret bize bu esasları hatırlattı. Komünist Devlet başkanına yapılan hareketin ancak bu esaslar dahilinde yorumlanabileceğini bilmek icabeder.

HADİSE NEYİN İFADESİDİR?

Hadisenin falli olarak bilinen kimse Firuz Abdullah isimli bir Pakistanlıdır. Kullandığı araba Pakistan Hava Yollarına aittir. Aynı şirketin şofördür. Bize gelen haberlere göre arabayı sürerken «komünistlere ölüm» diye bağırıştır. Polis yetkilileri ilk tesbitlerinde «firelerin patlaması ile meydana gelen bir hadise» diye tesbit etmişler, sonradan hangi tesirle bilinmez, akli muzavenesinin yerinde olmadığını ileri sürerek Cemaatül İslâm Partisinin üyesi olduğunu söylemişlerdir.

Böylece, din, devlet ve millet düşmanı bir ideolojinin yöneticilerine karşı girişilen haklı bir protesto hareketini lekelemek durumunda olmuşlardır. Pakistan Halk Partisi Başkanı Zülfikar Ali Butto hadise üzerine hemen komünizme yeşil ışık yakmış ve bunun büyük bir komplo olabileceğini söylemiştir. Öte yandan buna bağlı gazeteler de aynı yolu takip etmişlerdir. Pakistanlı bir milliyetçiyi mülkafaatlandırmaları icabederken adeta komünizmi ve komünist yöneticileri himaye etmişlerdir. Aynı zamanda Pakistan Halk Partisinin karşısında büyük sansa saho olan ve ülkenin

(Devamı 14. Sayfada)

TİP'in Başına Moskova'ya Uldu Bir Kadın Geçti

29 Ekim 1970 Perşembe günü başlayan TİP 4. genel kongresi üç gün sürmüş ve neticede Behice Boran (Hatko) genel başkan seçilmiştir. Kongreden önce komünistler arasında geçen boğuşma kongrede de bu yük gürültüler halinde devam etmiştir. Moskova güdümlü T.İ.P., Sadun Aren'in yoldaşı Behice Boran'ın başkan olması ile Aren Boran hizbinin kontrolü altına girmiştir. Şaban Yıl dız da adaylığını koymuş fakat çok az oy alarak başkanlık seçimini Hatko'ya kaptırmıştır. Kongre bittikten bir kaç gün sonra TİP İstanbul il başkanı ile yönetim kurulu üyeleri görevlerinden istifa ederek yeni başkan istemediklerini sessiz protesto ile ilan etmişlerdir. Bu demektir ki komünistler arası düello önümüzde ki günlerde değişik bir şekilde devam edecektir.

T.İ.P. ve BORAN:

TİP'in bundan sonra alacağı şekli tespit etmeden önce başkanlığı ele geçiren Hatkonun kimliği hakkında malumat vermek yerinde olacaktır.

Boran'ın babası hububat tüccarıdır. İstanbul'daki Amerikan kız kolejinde okumuş, daha sonra üniversiteye girmiştir. Üniversitede iki yıl okuduktan sonra Amerika'ya giderek Michigan Üniversitesinde sosyoloji doktorası yapmıştır.

Bunu kendisi Milliyet Gazetesinin yaptığı bir röportajda şöyle açıklamıştır. «Sosyalizmi Amerika'da öğrendim... Orada doktora talebelerine mahsus seminerde, bilimsel sosyalizm üzerine bir tez verdim.. Amerika az gelişmiş ülkelerde solun, komünizmin marksizmin aleyhindedir. Ama kendi memleketinde bunlar serbesttir. Kütüphanelerde bu külliyat vardır. Hocalar tez olarak verirler.»

Amerikan mekteplerinde okuyan Judeo-Grek menşeli materyalist kültürle yetişen Boran daha sonraları Amerikan düşmanı (!) kesilmiştir. Amerikalılar gibi düşünen ve yaşayan Komünist Behice Boran (Hatko) nu n bir Amerikalıdan farklı tarafı varmıdır? Amerikanın neyine düşmandır? Hiç bir şeyine... Boranın Rusya hesabına anti-Amerikancılığı sahte, aldatmacadır. Gayri millî kültürle yetişen bu malum başkanın A merikaya yakınlığı bu milletin işçisine, köylüsüne olan yakınlığından, çok daha fazladır.

Amerikan emperyalizmine karşı (!) çıktıklarını idia eden komünist seflerin pek çoğu bunun gibi yabancı mekteplerde papazlardan ders almıştır.

İşte, yakın yoldaşı Aren; bir zamanlar (1958'lerde) Amerika'ya ve kapitallizmle kalkınmayı savunurken diğer taraftan evini, misyonerlik yapan barış gönüllülerine (!) kiraya vermesi neyle izah edilebilir? TİP'in eski başkanı yahudi dönmesi M. Ali Ay-

bar'ın karısının Amerikan kolejinde felsefe öğretmeni olması, Parazit Çetin Aaltan'ın çocuklarının Saint Benoit ve Robert Kolejli gibi Amerikan ve Fransa mekteplerinde okumaları neyin ifadesidir?

Bir zamanlar Bulgar komitacı, Ermeni komitacı yetiştiren Robert Kolejinin ve diğer azınlık mekteplerinin şimdi de komünist yetiştirmesi tesadüfî değildir.

Ayrıca Boran (Hatko) yıllık gelir hususunda sorulan başka bir soruya cevap vermekten kaçınmış, ancak kocası Nevzat Hatko cevap vermek mecburiyetinde kalarak: Geçim hususunda «Türk halkının % 20'sinin içindeyiz, geçim bakımından imtiyazlı kişilerin içindeyiz» Demek suretiyle, milletin ızdırabı ve sefaleti üzerine zulüm makinası kurmuş Rum, Ermeni'ye Yahudilerin meydana getirdiği gayri-millî azınlık gurubu içersine düştüklerini itiraf etmiştir.

Boran da «Kaloriferli evde oturuyoruz» demekle yetinmiştir. Bu durum, başta Hatko olmak üzere, bütün komünistlerin millet ızdırabından gafil ve samimiyetsiz olduklarını göstermeye yeter.

B.B. Hatko Amerika'dan geldikten sonra 1939'larda Ankara Dil Tarih Coğrafya Fakültesinde sosyoloji doçentliği yapmış fakat komünist faaliyetlerinden dolayı bakanlık emrine alınmıştır. Daha sonraları Kremlin'den verilen talimat üzere Türkiye'de Amerikan aleyhtarı bir «CEPHE» meydana getirmek için bir takım maskeli komünist dernekler kurmaya ve faaliyet göstermeye başlamışlardır. Behice Boran ve yoldaşlarının kurduğu «Türk Barış Severler» Cemiyeti bu maskeli teşkilatlardan bir tanesi idi.

Beynelmilel Komünizmin milletler arası teşkilatlarından biri olan «Dünya Barışseverler» cemiyeti ve buna bağlı dernekler 1952 yıllarında kesif bir faaliyetin içine girmiştir.

1952 de Stockholm'da tertiplenen «Dünya Barış Kongresi» doğrudan doğruya Komünist Rusya tarafından yönetilmekte idi. İsveçte toplanan bütün dünyanın ileri gelen komünistleri sözde dünya barışı (!) konusunda ileri sürdükleri görüşleri desteklemek için bir çok memleketlerin komünistlerin yardımı çağırılmışlardı. İşte 14 Temmuz 1950'de Behice Boran ve yoldaşlarının kurmuş olduğu T. Barışseverler derneği bu sıralarda hızlı bir faaliyetin içine girmiştir.

Derneğin başkanı Behice Boran, genel sekreteri ise Adnan Cemgil denen komünist idi. Dünya Komünistlerinin çağırısına uyarak beyanname dağıtan dernek mensupları mahkeme ye verilmişti. Bunun üzerine Askeri Mahkeme tarafından 13 Haziran 1951 tarih ve esas 951/14 sayılı karar ve Temyizin 18 Eylül 1951 tarihli ve 1006 sayılı kararı ile başta Behice Boran olmak üzere bir çok komünist 15 aya mahkûm olmuşlardı.

Barış severler (!) derneğinin asıl gayesi T.G. Komünist Partisinin «CEPHE» faaliyetlerini devam ettirmek ve genişletmektir.

Komünistlerin en iğrenç tehdit hareketlerini en adi cinayet metodlarını uygulamalarına, banka soymalarına, hırsızlık yapmalarına ve binlerce insanı Temerküz kamplarında imha etmelerine rağmen barış severlikten bahsetmeleri ne kadar iki yüzlü ve sahtekar olduklarını isbata kâfidir.

Behice Boran Hatko komünist faaliyetlerini 1962'de Aybar'ın himmeti ile TİP'e girerek devam ettirdi. 1965

seçimlerinde Urfa TİP milletvekili olan Hatko, Aybar-Aren kliğinin yanında yerini almış, Fakat Aybar'la olan ihtilafları iyice artarak 1968 Çekoslovakya'nın Rusya tarafından işgali hadisesi sırasında iyice su yüzüne çıkmıştır. M. Ali Aybar'ın 20 yıllık arkadaşı ve aile dostu olduğunu söyleyen Boran her hareketi ile Kremlin'in çok sadık dostu olduğunu göstermiştir.

Rusyanın Çekoslovakya'yı işgalini göstermelik de olsa kınayan, halka hoş gözükme için güler yüzlü sosyalizmden bahseden Aybar, Diğer komünistlerin ve Hatko'nun taarruzuna uğramıştı. Mücadele Birliğinin Aybar'ın yahudi dönmesi olduğunu açıklamaması ve Çek hadisesiyle dolayısıyla diğer komünistlerle polemik girişmesi onu yıpratmış ve başkanlıktan çekilmesine sebep olmuştur.

Kongreden sonra Behice Boran kliğinin TİP'ne hakim olması, TİP politikasının Kremlin'in dümen suyuna tamamen gireceğinin de bir işaretidir. Zira Boran Rus komünizminin fanatiklerindendir. Nitekim Hatko, 1968 Çek hadiseslerinden önce yazmış olduğu «Türkiye ve Sosyalizmin Sorunları» isimli kitabında «Kaldı ki bugün Sovyetler Birliğinin temel politika ilkesi, barık içinde bir arada yaşamaktır. Bunu bir aldatmaca saymak politikadan hiç anlamamak demektir. Sovyetlerin görüşü şudur: İnsan toplumlarının evriminde sosyalizm kapitalizmin yerini alacaktır.» (Sf: 307) demiştir. Yine T.İ.P.'nin gençlik kolları olan FKF yayınladığı broşürde: «Kaldı ki değişen Sovyet politikası ve Türkiyeyle kurduğu yakın ilişkiler göz önüne alınırsa, Sovyetlerin bize saldırmaları uzak bir ihtimaldir.» (Neden A.B.D. ve Natoya karşıyız FKF 1968 Sf: 3) Bir Rus-tan daha fazla Komünist Rusya'yı müdafaya kalkın Boran'ın ve TİP'e bağlı komünist gençlerin acaba 1968 Çek işgalinde yüzleri kızarmadı mı? Ama komünistte haysiyet ne gezer.. Bunu hangi barışseverlikle izah ettiler? Yukarıdaki ifadeler başta Hatko olmak üzere bütün komünistlerin nasıl adi yalancılar ve usak ruhlu insanlar olduklarını göstermektedir. Hani ey satılmışlar nerede kaldı barış içinde bir arada yaşamak.



TİP'te başkanlık seçimi..

Marksist Ecevit'in Tedhiş Politikası Halk Partisinde de İnfiâl Uyandırdı

İzmir'de CHP İl Teşkilâtında meydana gelen hâdiseler, CHP bünyesini hayli karıştırdı. Çadı kazanına dönen CHP bünyesinin, Marksist grubun eline geçmesi perçinlenmek isteniyor. İdeolojik yapısının milletimizin tarihine, dinine, inancına düşman olduğu CHP'deki ortanı solu politikası tamame su yüzüne çıkmış bulunuyor.

ECEVİT MUARIZLARINI TASFİYE EDEBİLİR Mİ?

Marksist Ecevit'in pamuk elli çömezleri, CHP İzmir İl Teşkilâtını basıyorlar ve teşkilât başkanı nı hırpalyorlar. Bu hâdiseler, Ecevit grubunun partiyi tamamen ele geçirme plânının uygulanma sından başka birşey değil. Baskın hâdisesi, CHP İzmir Teşkilâtını kesin olarak iki gruba ayırmış tır. İzmir CHP Milletvekili Talât Orhon, bu vakia üzerine parti meclisinden sonra Merkez Yönetim Kurulundan da istifa ediyor. CHP'li Orhon, parti binasını basan, Ecevit'in pamuk elli çömezlerinin hareketini tasvib ve teşvik eden Ecevit'i ikaz ve protesto için kendisine bir mektub gönderiyor.

Orhon, 31 - 10 - 1970 tarihli mekubunda CHP'yi ortanın solundan Marksizme çeken Ece-

vit'in çömezlerine çatıyor. Ecevit'in milletin gö-
zünden kaçmayan, iki yüzlü, komünizme kervan
lık eden iğrenç politkasını açıklayarak, «Şu an-
da İzmir'de bu zorbalığı yapanlar ve korucular
basına hergün yalan haber uçurmaktadırlar. So-
rumlu, seçimle görev başına gelmiş İl Başkanı
ve yöneticiler, demecilerde «tutuculukla, iki yüz
lülükle, ortanın soluna inançsızlıkla» suçlamak
tadırlar. İddiacılar aynı zamanda yareç olmuşlar,
karar veriyorlar ve ileride bu kararlarını da çir-
kin usullele bizzat tatbik etmeye, icra memurlu
ğu yapmaya çalışıyorlar.»

Orhon'un ifadelerinden anlaşıldığı üzere,
CHP'deki grublarda önümüzdeki günlerde çatış-
ma daha hızlı olacaktır. Zira CHP merkezini
kontrol altına alan Ecevit grubu, seçimle tasfiye
edemedikleri muhalefeti, her türlü zoru kullana-
rak tasfiye etmek niyetindedir. Artık Ecevit'in
maskesi düşmüştür.

«Düzen değişikliği, Demokratik Savaş»
diyen Ecevit ve Ecevit'in çömezleri dün uydukla-
rını söyledikleri «Ne türlü olursa olsun, isterse
yanıtlarak olsun, halkın oyu ile iktidara gel-
miş bir hükümetin ve bu hükümetin Anayasa
içinde meşruluğunu kurduğu bir ülke de, barışçı
bir mücadele imkânı henüz tükenmemiştir.» (Er-
nesto Che Guavera Kemalist Yeni Düzen Sh: 90)
direktifleri görülüyor ki, tamamen bir taktik tea-
bıdır. Ecevit'in kendilerine yeşil ışık yaktığı
Gençlik Kolları tamamen Marksist metodlarla
çalışmaktadırlar. Parti içindeki yerlerini kuvvet-
lendirmek ve kendi fikirlerini benimsemevenleri
tedhiş metodları kullanarak sindirmek istemek-
tedirler. Zaten Ecevit bütün konuşmalarında şu-
nu ifade eder olmuştur: Ecevit'in yeni ortaya
atmış olduğu devrim görüşleri, Marksist bir dev-
rim anlayışının (ihtilâl metodu dışındaki) başka
bir ifadesidir.

Ecevit bugüne kadar, Castro'nun iş başına
gecmeden evvel «Ben komünist değilim» dediği
gibi, parti merkezini eline gecirmediği anlarda
aynen Castro gibi davranıyor. Şimdi ise, Mao'nun
Cin'de kullanmış olduğu «Toprak onu işlevenin
dir.» sözünü bir takım ilâveler «Toprak işleve-
nin, su kullananın» şeklinde ifade ederek, sırttan
Marksist ve Mao'cu suratını iyice acıyor.

Beynelmîlel yahudiliğin temsilcilerinden Roc
kefeller'in bursuyla Amerika'da Harvarbun Üni-
versite'sinde kurs gören, millete düşmanlığını

açıkça belirten beynelmîlel Hristiyanlığın kurdu-
ğu, Bulgar komitecilerinin yetiştirdiği Robert Kolej
mezunu Ecevit'in; komünistlerin yanında olduğu-
nu, Marksist olduğunu, onların himayeciliğini
yaptığını ve komünistlerin iğrenç terör havası-
nı masum gençlik hareketleri olarak gösterme
gayretinde olduğunu şu ifadeden anlayabiliriz:
27.12.1969 tarihinde CHP Genel Merkezinde yap-
tığı basın toplantısında gazetecilerin kendisine
sorulan aşırı sola karşı cezaî tedbirlerin alınma-
sı hakkındaki soruya Ecevit, «Aşırı sola karşı ce-
zaî tedbirler, cezaî müeyyideler yasalarımızda faz-
lasıyla vardır. Bunların artırılmasına razı olma-
yız. Tersine kısıtılmasını, azaltılmasını isteriz.»
diyor. Bu ifadeler gösteriyor ki, Ecevit, memle-
ketimizde komünist militanların yürüttüğü, devle-
timizin yıkılması, dinimizin târûmar edilmesi, her
türlü millî değerlerimizin tezyif edilmesiyle so-
nuçlanmasını istedikleri komünist hareketleri gör-
memezlikten gelliyor. Artık Ecevit'in maskesi düş-
müş, kıpkızıl Marksist çehresi millet tarafından
ve bilhassa parti içerisindeki bazı hizipler tara-
fından farkedilmiştir. CHP'nin buhranı devam
edecektir. Zira CHP, batıl temellere dayanmak-



tadır. Milletimizin değerlerine, onun ideolojisine
düşman olan her fikrin sahibinin akıbeti, hiçbir
zaman meçhul değildir. İnönü dönü nasıl kucağını
açmış ve bugün: «Biz CHP'liyiz. Biz sosyalist par-
ti değiliz. Biz sosyalist parti olmayacağız. Bizim
dışımızda kurulacak sosyalist bir partiyi Anayasa
hükümlerine aykırı bulmuyoruz.» filân, fâlan gi-
bi sözler sarfetmişse de, artık partiye Lenin ve
Mao gibi sürekli bir devrime inanan, M. Ke-
mal devrimlerini aşğını söyleyen Marksist Ece-
vit, her türlü zorbalığa başvurarak hakim ol-
maya çalışmaktadır.

ECEVİT MAO'NUN SÖZLERİNİ TAKLİTLE GEÇİNİYOR.

Mao'nun «Devrim bir yemekli davet değil-
dir. Deneme yazmak, resim yapmak, iş islemek
değildir. Devrim bir sınıfın diğer bir sınıfı yık-
tığı bir baş kaldırı, bir şiddet eğilimidir» tarifi-
ni tasvib eden Ecevit, partisinin bir sınıf parti-
si olmaya doğru gittiğini ve bundan memnun ol-
duğunu açıklamıştır. Her ne kadar İnönü,
«Biz sosyalist bir parti değiliz» tarzında feryad
ediyorsa da, Genel Sekreter, kendisine sosyalist
diyenlere teşekkür edeceğini bildirmiştir.

Yukarıda Mao'nun devrim tarifini vermistik
Ecevit'te Mao ile aynı paralelde «CHP'nin devrim
ciliği, yapılmış olan devrimlerle sınırlı değil, sü-
rekli devrimciliktir.» fikrini benimsemektedir.
(Bak. Ortanın Solu - B. Ecevit Shf. 64)

Teşkilâtında Stalinvari bir temizleme faal-
yetine koyulan Ecevit, hareketini şöyle açıkla-
maktadır: «Devrimci bir partide, ileri atılımlara
ayak uyduramayanlar elbette bulunabilirler.»
(A. G.E. Shf. 64)

İzmir İl teşkilâtı ve diğer muarızlarını bu
prensibe uygun olarak tasfiye etmek istemekte-
dir. Ne var ki Ecevit'in böyle bir operasyonu
başarı ile bitirebileceği henüz meçhul bulunmak-
tadır. Ve CHP, bütün sansürlere rağmen catla-
maktadır. Mao mukallidi Ecevit'in de, ihtiyar
sınsının de gücü bu temelden çatırdamaları dur-
duramayacaktır.

Yine Ecevit'in ifadeleri M. Kemal devrimle-
rinin demode olduğu, yeni hamleler yapmak ge-
rektiği, komünist ülkelerdeki tatbikatın tipik ben-
zeri olarak alt yapı devrimlerinin yapılması me-
burivetini anlatmaktadır. Bu durum ise CHP
içerisindeki Kemalistleri uzun uzun düşündür-
mektedir. Bu grup acaba alt yapı teorilerinin
muharref Tevrat'ta geçtiğini Marx'la aktüel hale
geldiğini bilebiliyor mu? Ecevit, hem verdiği de-
mecilerle, hem de kök itibarıyla materyalizme da-
yanmaktadır. Bu Robert Kolej mezunu gecekön-
du sekreteri, Mao'yu bile geride bırakacak hari-
ka teoriler ortaya atmaktadır. (!)

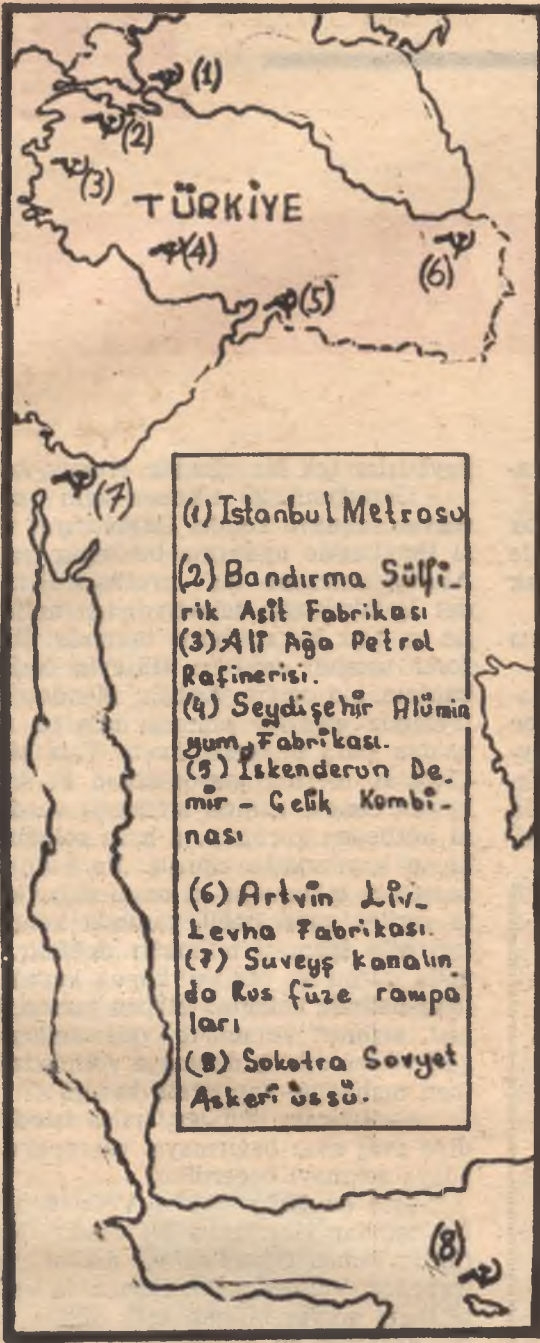
ECEVİT'İN TAKTİK DEĞİŞTİRMELERİ

Aynı Ecevit çok daha bayatlamış bir meto-
du da milleti gafil zannederek denemeye çalışmış-
tı. Bu «ortanın solu, Muhammedin yolu» parola-
sıydı. Ancak unuttuğu bir nokta vardı. «Millet de-
ğil bu iğrenç sloganlara kanmak, 1950 öncesini
dahil unutamiyordu. Nasıl unutsun ki, camiler
ahır yapılmış, kutsal kitaplar türlü şenaatlerle
tahkir edilmişti. Kaldı ki Ecevit, 1950 önceleri
iktidara gelmiş ağababalarını bile geride biraka-
cak «dîn düşmanlığı» yapmaktaydı. Bu iğrenç
taktik elbetteki sonuç vermeyecekti. Nitekim ver-
medi.

Ecevit bu yola neden lüzum görmüştü? Onu
izah edelim. Komünistler iğrenç emellerini İslâm
ülkelerinde direkt olarak açıklamadıklarından
İslâmı, komünizmi beraber mütalâa etmek, aynı
şeyler olduğunu anı nak durumunda olmuşlar-
dır. Meselâ Sovyetler, Mısır'a sızdıkları ilk devir-
lerde kurmuş oldukları 17 adet radyo istasyonu
ile «Kur'an-ı Kerim» okutulmasını temin etmiş-
lerdi. Böylelikle daha ilk anlarda dinlere ve ba-
husus İslâm'a saygılı olduklarını göstermek iste-
mişlerdi. Cezayir'de de aynı oyun sahneye konu
olmuştur. Komünistler «bir elde Kur'an, bir elde
Kapital» diye sokakları çınlatmışlardı. Ecevit'in
parolasının nereden çalma olduğu anlaşılıyor, de-
ğil mi?

(Devamı 14. Sayfada)

Ruslar Akdeniz'in Köşe Başlarını Tutuyor



- (1) İstanbul Metroso
- (2) Bandırma Sülfirik Asit Fabrikası
- (3) Alif Ağa Petrol Rafinerisi
- (4) Seydişehir Alüminyum Fabrikası
- (5) İskenderun Demir - Çelik Kombinası
- (6) Artvin L.P. Levha Fabrikası
- (7) Suveyş kanalında Rus füze rampaları
- (8) Sokatra Sovyet Askeri üssü.

Son günlerde cereyan eden hadiseler, Türk hariciyesini ikaz edecek bir tarzda gelişmektedir. Hariciyenin, Türk - Rus münasebetlerinin geliştiğini, büyük bir başarıymış gibi takdim ettikleri günlerin hemen ardından vuku bulan uçak kaçırma olayları ve «U-8 uçağının Rus Mig'lerinin zorlaması ve Radar oyunları ile Leninakan'a indirilmesi» hadisesi, hariciyemizin biraz moralini bozmuş olmalıdır. Son derece samimi hislerle arzu ettikleri Türk - Rus dostluğuna da biraz eksikmiş bulunmalıdır. Biz bütün bu hadiseler cereyan ederken ikaz vazifemizi yapmıştık. «Ruslarla elele, İskenderunda üçüncü demir - çelik fabrikasının temellini atık» diye yağlı nutuklar atanları, Rus askı şerefine (!) Ramazan'da kadeh kaldıranları ikaz etmiştik. Son cereyan eden hadiseler birer ihtar mahiyetindedir.

Uçak hadiselerinden sonra, Akdenizdeki 6. Filo'nun Komutanı Amiral İsaac Campbell Kidd'in basına akseden sözleri, herşeye rağmen acı bir gerçeği ortaya koyuyordu. Amiral'in Amiral gemisinin harekât dairesinde ajansa verdiği beyanatta, Akdeniz'deki Rus deniz gücü tahlil edilmektedir. Amiral'in «Rus donanmasını yeneceğimize inanıyorum» sözü bizi ikinci derecede alâkadar eder. Zira, bir millet kendi toprağını ve varlığını, herkesten önce yine kendisi korur. İttifaklar, daima ikinci planda kalmışlardır. Amiral'in Türkiyemizi ilgilendirmesi bakımından, konuşmanın önemli kısmı Rus deniz kuvvetlerinin tahliline ait olan bölümdür.

6. Filo Kurmay Başkanı yardımcısı Albay Frederick John Kelley'nin herşeye rağmen Amiral'in yaptığı açıklamaya göre Sovyet Rusya Akdeniz'de; 9 denizaltı, 18 kruvazör ve destroyer, 7 amfibik gemi, 13 destek gemisi, 4 hava gemisi, 6 istihbarat gemisine sahiptir.

Bu gemiler, Cebelitarık Boğazının önü, Malta ve Sicilya Adalarının açıkları, Mora Yarımadasının güneydoğusu Kıbrıs'ın güneydoğusu ve Gi-

rit'in doğusunda bulunmaktadır. Bu gemilerin yerleşme taktiği, 6. Filo'nun ikmâl imkânlarını ortadan kaldıracak şekildedir.

Amiral Kidd'in iddiasına göre, Sovyet Filosu, bir Koramiralin komutansındadır. Merkez üsleri İskenderiye olup, Cezair, Suriye ve Libya'da da üsler bulunmaktadır. Ruslar, bu üslerini devamlı takviye etmektedirler. Akdeniz'e yeni denizaltılar sevk etmektedirler.

Amiral Kidd'in sözleri açıktır. Verdiği rakamlarda mübalâğa yapma imkânı yoktur. Bilâkis, Amiral'in psikolojik durumu, Akdenizdeki Rus hakimiyetini küçümser mahiyettedir. Boğazlardan hergün geçen Orak-Çekiçli gemiler nazarı itti bara alınır, Rusya'nın Akdeniz'e yaptığı yığının küçümsemeyecek bir yekûn meydana getirdiğini görürüz.

Rusya Akdeniz'e yığınak yapmaktadır ve Akdeniz'in en stratejik yerlerini kontrolü altına almaktadır. Akdeniz, Doğusundan batısına, kuzeyden güneyine kadar, en stratejik bölgeleriyle, Ruslar tarafından çevrilmiştir. Diğer dikkat edilmez gerekli husus şudur ki, NATO'nun pek çok üssü de yavaş yavaş elinden çıkmaktadır. Malta bunlardan birisidir. Şimdi Malta'daki NATO üssünün kaderi, yapılacak seçimlere bağlıdır. Seçimlerde eğer, Katolik Muhafazakârlardan meydana gelen Milliyetçi Parti yerini Komünist İşçi Partisine bırakırsa, NATO üslerinin durumu tehlikeye girecektir. Ve muhtemelen kaldırılma ihtimali vardır. Buna daha başka örnekler de verilebilir.

Rusyanın Akdeniz'deki durumunu ve kuvvet muhasebesini bu açıdan yapmak icab ediyor. Bütün kuzey Afrika İslâm ülkeleri başlarındaki gece darbecilerinin himmetiyle (!) Rusların üssü haline getirilmiş, Doğu Akdeniz, İskenderiye ve Suriye ile kontrol altına alınmış, Akdeniz'in kuzey kısımları yani Avrupa kıyıları ise Rus gemileriyle çevrilmiş bir göl. Ve bu gölün ortasında Amiral Kidd konuşuyor. Rusya'yı muhtemel bir çarpışmada yeneceğinden bahsediyor. Şunu belirtmek gerekir ki eğer bir kuvvetler muhasebesi yapılsa durum daha çok Rusya'nın lehine neticelenecektir. Ve zamandan da Ruslar istifade etmektedirler. Zira bundan on sene öncesinin Akdeniz'i bu kadar Rus harp gemisinin altında ezilmemişti. Ruslar o zaman Akdeniz'i sadece ticaret gemileriyle ziyaret edebiliyorlardı. Fakat, işte on sene sonraki durum gözler önünde Rusya sessizce, hakimiyet politikasını yürütmekte ve en muhkem kaleleri düşürmektedir. Rusya'nın bugünkü hakimiyeti elde etmesinin belli başlı sebepleri vardır. Ve bu sebeplerin, akıllı bir tarzda muhasebesi yapılmadığı takdirde çok daha kötü neticelerle karşılaşmak sürpriz olmayacaktır.

RUS HAKİMİYETİNİN SEBEPLERİ

● Rusya'nın Kuzey Afrika ülkelerine ve diğer İslâm ülkelerine nüfuzunun sebeplerinden en önemlisi Amerika'nın hatalı tutumudur. Amerika, kedisini ekonomik ve politik yönden

istismar eden beynelmilel sionizmin ortak cephe sinde, İslâm âlemini küstürmüştür. İslâm milletlerinin Yahudilikle mücadelesinde, kendi vatanlarını korumak davasında, yahudilikle işbirliği yapmıştır. İslâm milletlerinin başındaki gece darbecileri de, politikadan bihaber bir gafletle Rusya'nın kucagina atılmıştır. Rusya'dan ekonomik yardım, arkasından askerî yardım talep ederek, memleketlerini bir Sovyet üssü haline getirmişlerdir. En sonunda da Rusya'nın ideolojik hakimiyeti teessüs etmiş, İslâm ülkelerinde toprak reformlarına, din adamlarını takip etme hareketlerine rastlanırmıştır. Suriye aynı yolla Rusyanın kucagina düştüğü gibi, Mısır, Sudan, Libya, Cezair yine aynı şekilde Sovyet üssü haline gelmiştir.

● Rusya'nın ikinci sızma yolu da, beşinci kolların faaliyeti ile olmaktadır. Bütün İslâm ülkelerinde ve Avrupa ülkelerinde kurulu bulunan gizli veya açık Komünist Partileri, (kurulması yasaksa işçi partileri) talebe teşekkülleri ve buna benzer teşkilatlar, Rusya'nın beşinci kolculuğunu yapmaktadır. Yürüttükleri Rusya namına anti-Amerikancı hareketlerle Rusya karşı milletlerin kinini unutturmaya, milletleri ittifaklarından ayırmaya çalışmaktadır. Meselâ Malta'da yürütülen faaliyet bunun en açık misalidir. İşçi Partisinin yaptığı propagandanın kit le üzerinde tesirleri olmuştur. Rusya, beşinci kollarıyla yaptığı milletleri ideolojilerinden uzaklaştırma ve komünizme kale yapma faaliyetinden verimli neticeler almaktadır.

Türkiye'ye de baktığımız zaman aynı ihânetin işlendiğini görürüz. İşçi partileri, öğretmen sendikaları, devrimci işçi sendikaları devrimci maskeli talebe teşekkülleri vasıtasıyla yalnız Kızıl Ordu'yu davet etmedikleri kalıyor. Bunun dışında ne kadar ihanet yapılabiliirse, hepsini en adice yollarla deniyorlar.

● Rusya'nın sızma metodlarından birisi de «Ekonomik Yardım» palavrasıdır. Münasebet kurduğu bütün ülkelere ilk giriş şekli «Ekonomik yardım» maskesiyle olmuştur.

Yaptığı yardımlar son derece basit şeyler olmasına ve sömürme ekonomisi teşekkül ettirmesine rağmen ahmak hariciyeciler ve gafil idareciler, bu alı-pullu hediye aldandadırlar. Irak, bu yolla Rusya'nın hakimiyeti altına girmiştir. Halâ da aynı gafletle Rusya'ya el açmaktadır.

TÜRKİYE TEHLİKELİ BİR DÖNEMEÇTE

Son senelerde Türkiyenin kurduğu münasebetler de aynı tehlikeli grafiği çizmektedir.

Rusya bu adice istilâ metodlarıyla Akdeniz'e sızmış ve kuvvet biriktirmiştir. Akdenizdeki kuvveti en çok bizim için tehlike arz etmektedir. Zira komünist ülkelerle sınırı en çok olan ülke biziz. Ve Rusya'nın da gözü herkesten önce bizim vatanımızdadır. Kıbrıs'ın yakınlarına kadar sokulan ve Kıbrıs'taki Akel Komünist Partisiyle

(Devamı 14. Sayıfede)



İÇ HARP Sİ

Gün olmaz ki, basınımızda irtica hakkında bir yazı, demeç, alaylı bir karikatür neşredilmiş olmasın. Bazen bakarsınız yedi başlı bir ejderha gibi aziz yurdumuzu kuvvetli kollarıyla sarmaya, boğazını sıkma ya hazırlanıyor zannedersiniz. Bazen bakarınız hiç gücü, kuvveti olmayan bir zavallı kılığında görürsünüz. Bu görülen şey irtica denen şeydir, işte.

Gayri millî basın bir asırdır bunun propagandasını o kadar kuvvetle ve bıyık usanmadan yapmıştır ki bir kısım ağız mürekkep yalamışlar irticayı, canlı bir varlık olarak kabul eder olmuşlardır. Mektep-

yın şuur halinden, ne kadar farklı bir tavrıdır bu?

Ve öyle bir hale gelmiştir ki bir çok meselenin, insana yakışır bir eda içinde çözüme bağlanması imkân dahilinden uzaklaşmıştır.

İşte bu şartlar altında, nedir şu irtica denen şey?

İrtica odur ki, kendinden emin olmayan, kafasındaki doğmaların zaafını bilen ve bunu kimsenin farketmesini de katıyen istemeyen ilerici ve modernist tafenin haklılığını kabul ettirmek için çirkin bir ovunudur. Öyle bir oyundur ki, Türki-

baykuşlar tek bir ağızdan ötmeye başlar.

Geçtiğimiz 29 Ekimde aynı oyunlar tekrar sahneye kondu. Cumhuriyet Gazetesi si Demirci'de uydurma bir oyun icat etti. Aleviyyülmezheb bir profesör Hıfzı Veldet Velidedeoğlu televizyondan millete yine en ağır hakaretlerde bulundu. Bu profesör meşhur müfteri Hüseyin Naili Kubalı'nın bir eşidir. Kubalı; Menderes'in aleyhinde şahitlik yapması için ta Amerika'dan para ile getirilmisti. Vaiz Mehmet Çiçek'in, meşhur masonlardan F. Ayanoglu'nun cenaze namazı sırasında verdiği dini hutbeden gocunup, o hızla şoluğu mahkeme kapılarında almıştı. Ve bütün talebelerince malumdur ki onun sağır kulağıyla verilen vaazı değil, yanında konuşulanları bile işitmesi mümkün değildir. Ama gelin görün ki, yer yer kopuk kopuk cümleler halinde kulağına çarpan mason, komünist, siyonist ve millet düşmanları gibi ağır sözler onu çıldırtmaya yetmiştir. Hemen mahkeme kapılarına koşup,

— İrticayı övdüler, irtica istediler! diye avaz avaz bağırmaya, vatanperver bir edaya sokmayı becerdiler.

İşte bu Hıfzı Veldet Velidedeoğlu da bu namdar iftiracının bir eşidir. Kendisi Corum'ludur. Soyadına iyi dikkat etmek icabeder: Velidedeoğlu. Corum'da Velidedeoğulları adıyla bilinen bir sülâle vardır. Bu profesör bu sülâledendir. Ve alevidir. Alevilikde dede ve baba terimleri birer slogan mahiyetindedir. Veli dede adında bir alevinin sulbünden gelmez. Sülâleye sözü mü yok. Ama Hıfzı Veldet Velidedeoğlu'na var. Çünkü devletin ve milletin imkânlarını kullanarak, millî değerlerimize, tarihe ve dinimize, mukaddes kabul ettiğimiz emanetlere, uğrunda kan akıttığımız iman ve ideolojiye bayağı küfürler sarfeden bir ilim yobazına elbette söyleyeceklerimiz var.

Bu kart profesörün konuşması hakkında Cumhuriyet Gazetesinin attığı başlık, «Devrimcileri Birliğe Çağırıyordu.» şeklinde dir. Ve konuşma yazısından bir parça: «İslâmın ilk devirlerindeki 300-400 kişilik Arap din savaşları halka öğretilmişti ve camilerde, hafız kurslarında insanlar ve çocuklar hemen bunları öğrendikleri halde Türk'ün ve Türklüğün savaşlarının öğretilmediği...» şeklinde devam edip gidiyor.

Ne demektir arap din savaşı bav Velidede'nin oğlu? Ne demektir islâmın ilk devri, son devri? O savaşlar kime ve ne için verilmistir? İyice anlaşıyor ki, o duy gularadan voksunsunuz. İçiniz ne kadar hoş ki bu milleti vücelten değerleri hor ve hakir görebiliyorsunuz. Arap din savaşları halka öğretiliyormuş! Ya siz ne öğretiyor sunuz?

Hak etmediğiniz bir mevkiye, profesörlük makamına oturmanız da alnınızın aklıyla olmadı herhalde. Zira şimdi bin bir meşakkatle geline yere, siz meclis kâtipliğinden tayinle gelmediniz mi? Hangi ilim adına, ne hakla konuşuyorsunuz? Ders diye, ilim diye, irtica diye daha neler yumur layacaksınız?

Hiç millettten korkmak, utanmak yok mu? Merhum Ali Fuat Başgil sizin ilmi hüviyetinizin (!) kaç ayar olduğunu sağlığında ortaya serivermişti. Kimin adına, ve neyin hesabına konuşuyorsunuz?

Siz ki tavikle hakmeden geldiğiniz



— Yukarıdaki karikatür, 1911 yılında meşhur karikatüristlerden Cem'indir. Dikkat edilirse irticayı canlandırmak için karikatürist ne gibi tipler seçiyor. Bu tiplerin insan zihnine bıraktığı iz, irticam kendisi olacak. Düşman ne adı oyunların peşindedir. İbretle düşünmeye değer.

ten, meclise; sinemadan, radyoya kadar her müessese milleti psikolojik bir harbe hazırlar gibi, irtica ile savaşa çağırıştır.

Sorsanız onlara:

— Beyefendi, beyim, hocam lütfen söyler misiniz? İrtica nedir, nasıldır?

Kendini çok bilgiç, allâme sanan, aydın geçinen bay, şaşalayacak ve fakat zeva hiri kurtarmak için de:

— Sahiden bilmiyor musunuz? Tuh, tuh. Çok yazık, demeye kalkacaktır.

Ama böyle bir soru sorup da cevap istediğimiz binlerce mektep talebesi, subay, öğretmen ve bilcümle aydının kafasında irtica denen şey, bir bilgi olarak değil, bir his olarak yerleşmiş vaziyettedir.

İrtica lâfı bir mecliste, sohbette, kitap veya gazete sayfasında geçtiği anda aydınlarımızın kafasında, şuurunda acaba ne gibi şevler canlanıyor diye merak etmişsinizdir. Böyle bir konuşma anında ve daha ziyade bir münakaşa zemininde muhatabınızın el yüz hareketlerine iyi bakın. Hayret, endişe, korku, alay, bazen bir ilerici ve modernlik kuruntusu göreceksiniz. Bütün bu haller şuur halinden uzak bir insanın tavrı ve hareketleridir. Bir deney yapan fizikçinin, ameliyatını başarıyla neticelendirmek isteyen bir doktorun, düşmanını sınırda eli silâhla bekleyen bir suba-

ye'deki çirkinliği kadar hiç bir ülkede sahneye konmamıştır.

Bu çok korkunç, fakat aslı olmayan tehlikenin her an ayakta olmasına çalışırlar. Onun için, yazının başında söylendiği gibi, «Gün olmaz ki basınımızda irtica hakkında bir yazı, demeç, alaylı bir karikatür neşredilmiş olmasın.»

Okul kitaplarından, sinema afişlerine kadar, televizyon programlarına kadar her propaganda imkânı irtica için kullanılır. Milletin sırtından alınan bütün vergilerin yarısından çoğu, «irtica adında bir tehlike var, bilmiyor musunuz?» fikrini herkese kabul ettirmek için harcanır. Millî Savunma bütçesinden daha geniş olan Millî Eğitimin imkânları, bütün okullarımızda ve üniversitelerimizde böyle bir tehlike şüphe sini yerleştirmek için harcanmaz mı? Psikolojiden biyolojiye, tarihten sosyolojiye, fizikten tabiat bilgisine kadar hepsi aynı kanaati işlemeye kalkmaz mı?

Bütün bu hazırlıklardan sonra, ara sıra da cephe harbi yapar gibi pozisyonlar alır. Cumhuriyet Bayramı mı, 23 Nisan veya 19 Mayıs mı? Mutlaka bir tertiple kartakınlar her millî bayram istismar edışı karşıyasınız. Veya en ağır iftiralar, nemmamlıklar alır yürür. Milleti düşman sarmışçasına bütün sirenler, daha doğrusu

İRTİCA LOGANIDIR

kürsüye, kendi düşüncenize uygun, bu millete düşman unsurları doldurdunuz. Asistan ve doçentliğini kabul ettiğiniz Salomon Keneti yahudisiyle, Ermeni Kevork'u en yüksek makamlara yükseltip, onların yerine daha lâığı, bu milletin değerlerine bağlı nicelerini kapı dışarı ettiniz. Millete düşman unsurlarla bir ilişiginiz olmasa idi onlarla bu kadar içli dışlı olmazdınız. En değerli mevkileri beynelmilel yahudiliğin uzantılarına teslim etmezsiniz.

Bütün bu haller gösteriyor ki siz bu milletin değerlerine bağlı olanlarla değil, ona düşman olan ihanetçi kollarla daha iyi anlaşabilirsiniz. Ve anlaşıyorsunuz da. Ta bu ki, bu hal sizi değişik zıt pozisyonlara itecektir. Milletin değerlerine, başta onun dinine elinizin ve dilinizin gücü yettiğince hakaretler savuracaksınız. Ama bu yaptığınız fiillerin hiç birisi cezasız kalamaz. Millet kendine dış bileyenlerde, hesabını koymamıştır.

MİKROFONLAR

Tabi bugün Hıfzı Veldet mikrofon ola

rak kullanılıyorsa, yarın Abdi İpekçi, öbür gün İhan Selçuk olur. Bunun önemi yok. Ama mikrofonlar boş durmaz.

Fakat bunlar mikrofon mu yoksa ihanetin merkezleri midir düşünmeye değer.

İRTİCA YAYGARALARININ MAKSADI

Her irtica yaygarası, mutlaka bir gaye için yayılır. Komünistler, masonlar, devrimbazlar her halükârda bir şeyler yapmak istedikleri zaman bu yaygarayı hemen tezgâhlarlar.

— « İrtica... irtica geliyor, sardı her yeri »

Millette bir toparlanış mı var, kendini savunan teşkilâtlar, partiler mi var? Onların hepsi irtica yuvasıdır. Yıpratılması gerekir, elinden ve dilinden geldiği kadar bağır:

— İrtica... rica... mürteti... geri...

Adeta bağırırken, yazarken kelimeler ağıza sığmaz, dil ifade insicamını yitirir. Söz, ağızdan çıkan bir kustumuk külcesi gibi adeta, avurtları patlatırcasına fırlar:

— İrtica... irtica, gerici, ümmet değil ümmetçi, gene değil irtica, rica...

Beynelmilel yahudilik emrindeki basın organlarını, elindeki kukla şöretleri konustura konustura belli bir hedefe doğru yürür. Bu ajanlara ise bir ihanet damgası silinmez şekilde vazılır. Ve onu artık ebedivetler de temizlemez.

KOMÜNİST TAKTİĞİ

Avrca komünistler kendi aralarındaki ihtilâfları kapamak, yeni hazırlıklarını tamamlamak için de gericilik haftaları, ilerici savaşları, irtica savaşları baslatıverirler. Ne vazık ki düşman taktiklerinden bihaber binlerce avdınımız endise ve merak içinde, irtica denen vedi başlı bir eiderin gece yarısı karanlığında evlerine girmek üzere olduğu vehmiyle ne kadar huzursuzluk içine düşerler?

İtalyanlar Atila'yı böyle öcüleştirmiş-



— Gördüğünüz resim Abdülhamid'indir. Komünistler ve masonlar düşmanı oldukları fikirleri ve tipleri böyle çirkinleştirirler. İşte irtica, bu çirkinliktir demek isterler. Halbuki Abdülhamit oldukça yakışıklı, düzgün giyinen birisidir.

— Bu resim İttihat ve Terakki partisinin dönme maliye bakanı Cavit'indir. Bu yahu di, Abdülhamidi indiren mason saltanatının ileri gelenlerindendir. Bu parti irtica silâhını kullanarak iktidara gelmişti. Savcılıktan atılan marksist Siar Yalçın işte bu dönme Cavit'in oğludur.

İRTİCA

«Akif'ten bir şiir»

Sizde artık uzun etmektesiniz, hem pek uzun;

Üç saat esnemenen dinlediğim nutkunuzun, «Yaşasın» ma'cunu peymane-i ilhamı

Hani, sarhoş kuşa döndün, mütemadi bütün?

— Bırak oğlum, yeter artık, şakanın vakti değil.

— Sen de, öyleyse, bizim ma'cuna baş kesmeyi bil.

— Sade bir «bal» deyivermekle ağız tatlansa.

Arı uçmuş diye kaçmış diye hiç çekme tasa Ağlasın milletin evlâdı da bangır bangır;

Durma hürriyeti aldık diye sen türkü çağır!

Zulmü alkışlayamam, zalimi asla övemem; Gelenin keyfi için gecmişe kalkıp sövemem.

Biri ecdadına saldırdı mı hatta boğarım... — Boğamazsın ki!

— Hiç değil yanımdan kovarım. Üç buçuk soysuzun ardından zağarlık vapamam;

Hele hak namına haksızlığa, ölsem. tapamam.

Doğduğumdan beridir âsıkım istiklâle: Bana hic tasmalık etmiş değil, altın lâle.

Yumşak başlı isem, kim dedi uvsal kovunum?

Kesilir belki, fakat çekmeye gelmez bovinum.

Kanayan bir yara gördüm mü yanar ta ciğerim.

Onu dindirmek için kamçı yerim, çifte yerim.

Adam aldırma da geç git diyemem. aldırırım.

Ciğnerim, ciğnenirim, hakkı tutar kaldırım.

Zalimin hasmıyım amma severim mazlummu. İRTİCÂN şu sizin tahayyülde manası bu mu?

MEHMED AKİF ERSOY

ler ve çocuklarını onun vehim ve korkusuy la susturur olmuşlar.

Yunanlılar da hâlâ çocuklara:

— Türkler geliyor!

diye bağırınca, çocuk korkudan ağlamayı, sızlamayı bırakmış. Bunlar bir rivayet değil. Kitaplar yazar, muhacir kardeşler sık sık anlatırlar.

Düşünelim bir kere. Acaba çocuk Türkleri bir insan olarak mı tahayyül ediyor, yoksa üstü, başı kılıb, sivri tırnaklı bir dağ canavarı olarak mı düşünüyor? Bizim okumuşlarımız da avnı çocuk tahayyülleriyle meşgul edilmiyorlar mı?

Ne kadar vazık!

İRTİCA DENEN SEY

İrtica dedikleri şey şu ramazanda tutukları oruç, kıldıkları cuma namazı, dinledikleri ezandan baskası mı sanki? Asırlarca bizi uğrunda savuşturan iman, onun kültür ve medeniyeti hâlâ tesellisiyle öbün dübünümüz camiler, türbeler, minareler, ilâhiler... daha neler, neler. Düşmanın irtica dediği şeyler bunlar.

(Devamı 14. ncü Sayfada)



«Ey iman edenler! sizden evvelki (ümme) lere yazıldığı gibi sizin üzerinize de oruç yazıldı (farz edildi). Tâ ki korunasınız.» (1)

ORUCUN TARİHÇESİ

Orucun tarihi, yukarıdaki âyette de belirtildiği gibi çok eskidir. Bütün ummetlere farz kılınmıştır. Fahrüddin Razi'nin beyanına göre; Oruç daha önce vahudîlerin üzerine farz kılınmıştı. Fakat vahudîler bunu tırketmiş. Senede bir gün oruç tutmaya başlamışlar ve o bir güne de «Fıravn'ın de nizde boğulduğu gündür» zannında bulunmuşlardır. Halbuki bu günde de varılmışlardı. Zî ra Fıravn'ın suda boğulduğu gün, Asûra Günü idi.

Hristiyanlar ise; aynı orucu ramazanda tutarlardı. Bir sene oruç, çok siddetli sıcar bir zamana gelmiş. Kendilerine bu mevsimde oruç ağır geldiği için âlimlerin kararıyla vaz ile kış arasında yani bahar mevsimine değiştirmişler. buna keffâret olarak ta 10 gün ilâve ederek, orucu 40 güne çıkarmışlardır. Bir zaman sonra gelen başka bir kral da 3 gün ilâve ederek 50'ye çıkarmışlardır. Daha sonraları orucun keffâretinde de değişiklik yaparak perhize çevirmişlerdir. (2)

Nihayet ramazan orucu, hicretten bir buçuk sene sonra Sahabî avının 10'unun otl. pî mü'minlere farz kılındı. Farzıyeti kitab. sünnet ve icma ile sabit oldu.

ORUCUN FÂİDELERİ VE HİKMETİ

Oruç islâmın en büyük rükünlerinden, dinin en büyük kanunlarından. Oruç, nefis-i emmâre'vi mağlub eder. Fenâhğa olan hırsları kırar. İnsan gözünde dîvânın nefis sevlerini küçültür, insana havâtin lezzetini, iradenin kıymetini tattırır. İnsana fakirlerin voksulların halini hatırlatır. İnsanı üstünlük duygularından ve gururdan vaz geçirir. Kalbin Allah'a yönelmesini artırır. İnsana melekî bir zevk bahşeder. Zî ra: «İnsan iki sevin ardından kosar. Birisi karnı, diğeri de şehvetidir. «Darh-ı meseîl hükmiince insanları her derde sokan sevelrin esası aşk ve şehvettir. İnsanın insanlığı da bunlara hakim olmasındadır. Oruç ise ilk önce bu arzuları kırar.

Ahduallah (R.A.) vâhıvâ rivayet edilen bir Hadiste Rasuallah (S.A.V.) şöyle buyurur: «Ey delikanlılar! teninizin! Sizden hîrinizin pulanmak kılıfına otul vâterce, haman avlanın Zîra pulanmak aileli haram den can darana mon adar iffatı da a nîc. hatta mukafaza adar. Pîkar kadının nafakâ. gına otulmîc vâterce oruç tutun. Zîra oruç şehveti kırar.» Bu hadîs Kütüb-ü Sit- ta'dan 54 rivayet almıştır. (3)

Oruç nefsin kötü arzularını kırmakla beraber insanı bütün selâmetlerin başı olan sahur hasletine de alıştırır. İmam-ı Gazali der ki: «Oruç imanın dörtte biridir. Zî ra Tirmidî'nin ve İbnü Mâce'nin almış oldukları bir Ha. dîcî Serifte şöyle buyurur: «Oruç, sabrın varisidir. Sabır da ima-

nın yarısıdır.»

Netice: Oruç imanın dörtte biridir, manası hasıl olur. (4)

Oruç, böylece ferdî ve ictimai nokta-i nazardan büyük bir ruhî terbiyeye sahip olduğu gibi, aynı zamanda midenin ve bedeninin istirahatı ile sıhhi ve tıbbî fâideleri de vardır. Tıbbî cihetten bir makinaya benzeyen insan vücudunun dinlenmeye ihtiyacı vardır. İşte 11 ay durmadan çalışan insanın da 1 ay oruç tutarak daha sıhhatli hale gelmesi gerekmektedir. Bu hususta Pevsamber Efendimiz şöyle buyurur: «Oruç tutunuz, cihet bulunuz.»

Bevhakî'nin Ebnü Hüreyre'den rivayet ettiği diğeri bir Hadis-i Serifte de: «Oruç sahur varisidir. Her sev lein bir zekât vardır. Vücudun zekâtı da oruçtur.» (5)

Bunlar, orucun fâideleridir. Orucun asıl hikmeti ise; Allah'ın (C.C.) emrine uyarak ibadet zevkini tatmak ruhu rivâdan temizlemekle ihlası artırmak ve böylece nefisle mücadele yaparak kendini bizzat Allah'ın (C.C.) himavesine terketmektir. «Tâ ki (oruç sayesinde) korunabilesiniz.» Âyet-i Kerime'si de buna işaret etmektedir. Bu âyet, dîni ve dînevi bütün mesalihe ve menfaatlara şamil olan ilahî bir bevandır. Bu hale göre oruç; insanı dînevi bir takım zararlardan koruduğu gibi ahirette de, insanı en büyük tehlike olan cehennemden koruyacaktır.

Böylece zekât mallarda temizlik yaptığı gibi, orucun da bedenlerde temizlik yapacağına işaret edilmiştir.

Muaz B. Cebel (R.A.), bir rivayetinde der: «Bir gün Rasuallah (S.A.) buyurdu ki: «Sen büyük bir mesele sordun. Fakat bu mesele Allah'ın kolay kıldığını kimselere kolaydır. Allah'a ibadet ederek O'na bir sevi ortak kosma! Namazı dosdoğru kıl. Ramazan orucunu tut! Kâbe-i Hâce'de bundan sonra Rasuallah (S.A.V.) devamla buyurdu ki: «Havir kanılarını sana göstereyim mi? Oruç bir kalkandır. (insanı gınahtan ve a- testen korur.) Sadaka, hataları vâkeder. Su yun atesi sândır. İhtîl oibi, kîsînin gece varısı kalkın kıldığı namaz da salihlerin şırdır.» (6)

Nesafî, İbnü Mâce ve İmam Ahmed B. Hambel'in Osman B. Ehlî Âs (R.A.) den rivayet ettiği bir hadiste Rasuallah (S.A.V.) şöyle buyurmuştur: «Oruç atesten (koruyun) bir kalkandır. Nîtekim ebin hîrinizin kalkmasının eîzî muharebe esnasında koruduğu oibi.» (7)

ORUCLU İÇİN CENNETİN «REY-YAN» KAPISI AÇIKTIR.

Sehl (R.A.) tarikiyle Rasuallah (S.A.V.) in şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir: «Cennette «Revvân» denilen bir kapı vardır. Bu kapıdan kıyamet gününde yalnız oruçlular girerler. Onlardan başka hiçbir kim-

se giremez. Kıyamet günü «oruçlular nerede?» diye ilân edilir. Oruçlular kalkıp girerler. Oruçlular girdikten sonra da kapı kapanır. Artık kimse giremez.» (8)

ORUCU KİYAMET GÜNÜ ŞEFAATÇİ OLACAKTIR.

İmam Ahmed. B. Hambel, Taberani, Hâkim ve Bevhakî'nin İbnü Ömer (R.A.) tarikivle rivayet ettikleri bir Hadis-i Serifte Rasuallah (S.A.V.) şöyle buyurmuştur: «Oruç ile Kur'an, kıyamet günü mü'minlere sefaat ederler. Oruç der ki: «Ev Rab-bim! ben senin bu kulunun ufkusuna manî oldum. Beni bu kulun için sefaate kıl!» Böylece ikisi de kula sefaat ederler.» (9)

ORUCUN DERECELERİ

Oruç'un 3 derecesi vardır:

1 — Avâm'ın orucu:

Yalnızca sahurdan aksama kadar, yemek içmek gibi orucu bozacak şeylerden kaçınmaktır.

2 — Havass'ın orucu:

Hâss kulların, salih kimselerin, yüksek mertebeye ermiş takvâ sahibi kişilerin orucudur. Bunlar birinci derecedeki herkesin sakındığı yemek, içmek cinsi münasebet gibi orucu bozan şeylerden korunduktan başka, su 5 sevdan da sakınırlar.

a) — Gözü haramdan ve dinen mezmum (kınammış) olan herşeyden korumak

b) — Dil valan iftirâ, tezzir, gıvbet, hezeyan, kaba ve fâhîs olan bütün konuşmalardan muhafaza etmek.

c) — Kulakları, kötü şeyleri dinlemekten menetmek.

d) — Karnı haram olan şeylerden korumak ve helâl bir sevle iftarı acmak. Cün kü helâl olan imetlerden oruç tutup ta haram şeylerle karnı doldurmakta bir mana yoktur. Bunun misâli bir köşk yaparken bir şehri yıkmak gibidir.

e) — El, ayak gibi bütün azâları dînin vasakladığı şeylerden korumak. Bunların orucu, ancak bu savılanlara riayet etmekle sahih olur. Bu hususta Ebnü Hüreyre (R.A.) vâhıvâ rivayet edilen bir Hadis-i Serifte Rasuallah (S.A.V.) şöyle buyurur: «Kim ki, valan sövlemeyi ve valanla amel etmeyi hırakmazca Cenah-ı Hak o kîmesinin yemesini, içmesini hırakmazca hic kıymet vermez, iltifat buyurmaz.» (10)

3 — Havass'ül - Havass'ın Orucu:

Nehîlerin orucudur. Bu Zevât-ı Kîram, birinci ve ikinci mertebelerdeki sakınılması lâzım olan şeylerden sakındıktan başka, dînevi sevelere mevîlden de kaçınırlar. Bir an olsun, Allah'ı (C.C.) kalblerinden çıkarmazlar.

Birincilerin orucu yalnız vâhıvâ icma orucu, ikincilerin ki vücud azalarının orucu, üçüncülerin ki ise, aynı zaman da kalbin de orucudur. (11)

(1) — El-Rakara Suresi, Âyet: 183

(2) — Tefsiri Kahir C: 2 Sh: 169

(3) — Tâc'ül - Üsûl fi Ehadisir - Rasul C: 2 Sh: 278

(4) — İhyâ'ü Ulumid - Dîn ve Hacıvâcî - Ahdurrahman B. Hüseyin El - Irakî C: 1 Sh: 230

(5) — Câmi'ne-Sağır C: 2 Sh: 43

(6) — Tâc'ül - Üsûl fi Ehadisir-Rasul C: 2 Sh: 49

(7) — Câmi'ne-Sağır C: 2 Sh: 43

(8) — Tecrid-i Sarîh Tercemesi-Kâmil Miras C: 6 Sh: 208

(9) — Câmi'ne-Sağır C: 2 Sh: 43

(10) — Tecrid-i Sarîh Tercemesi C: 6 Sh: 301

(11) — İhyâ'ü Ulumiddîn C: 1 Sh: 234



— Nixon, yahudilerin değil kendi milletinin alkışlarından gurur duymalıdır. Zira yahudiler, sadece kendi menfaatları için alkış tutarlar. Resimde, yahudiler, bir konuşmasında Nixon'ı alkışlıyor.

Amerikan Milliyetçiliği Uyanıyor mu?

Amerika'da 3 Kasım'da yapılan kısmi seçimlerde, Cumhuriyetçi adaylar desteklemek için, propaganda kampanyasına katılan Richard Nixon, San Jose'de konuşurken, bir grup tarafından şişe ve yumurta yağmuruna tutulmuştur. Tecavüz, toplantı bittikten sonra da devam etmiş, sokakta aynı hareketler tekrarlanmıştır. Yumurtalardan bir kısmı Nixon'un makam arabasına kadar ulaşmıştır. Hâdisi kısa zamanda bastırılmıştır.

Nixon'un altı bin kişiye yaptığı konuşma esnasında başlayan gösteriler, konuşmayı sabote etmek şeklinde gelişmiştir. Protestocular, daha çok savaş aleyhtarı sloganlar söylemişlerdir. Olaydan sonra, Beyaz Saraydan yayınlanan bildiride, bundan böyle tedhiş hareketlerine karşı sert tedbirler alınacağından bahsedilmektedir. Kendi ifadesiyle «eldivenlerin çıkarılacağından» söz edilmektedir. Bildirinin devamında ise «Bu tek kişinin kendisini kaybedecek kadar kızmaması değildir. Bu Amerika'da en kötüyü temsil eden «düzensiz bir gürühün» hareketidir.» denilmektedir. Nixon daha sonra Phoenix'te yaptığı konuşmada, protestoculardan, bahsederek «bu fanatiklere karşı sert tedbirler alınacaktır» demiştir. Sık sık serseriler, maşalar olarak nitelediği bu gurubu tehdit dolu konuşmalar yapmıştır.

Amerika'da meydana gelen bu protesto hareketleri olağan hâdiseler olarak karşılaşılsa bile, Nixon'un yaptığı konuşma, dikkate değer bir konuşmadır. Bu konuşma, Amerika'nın siyasî bünveslinde bir takım değişikliklerin habercisi midir? Bu husus, konuşmanın üzerine daha dikkatle eğilmemizi gerektirmektedir.

Amerika, keşfedildikten bu yana geçen zaman içerisinde, çeşitli ülkelerden yapılan göçlerle teşekkül etmiş bir topluluktur. İngiliz, Fransız, İspanyol, Portekiz ve Almanya'ya Hitlerin hâkimiyetinden sonra da yahudilerin devamlı göçleri, bu günkü Amerikan halkını meydana getirmiştir, yapılan göçlerle gelenler, yerlileri yavaş yavaş tasfiye etmişler, kıtaya hâkim olmuşlardır.

Avrupa'nın çeşitli ülkelerinden, macera için.

merak için daha sonra da yerleşmek için göç eden insanlar kozmopolit bir yaşayış ve topluluk meydana getirmişlerdir. Henüz kültür, tarih, ideal ve ahlâk, diliyle ve ırkıyla bir millet olma vasfından eksik olan bir topluluk, en to zamanında tebliğli gurupların istilasına mâruz kalmıştır. Kıtadaki insanların karışıklığına karşılık, yeni gelen insanlar son derece teşkilâtî, birbirinden bağımsız, mensup oldukları milletin varlığına tasaddüfî bağlı ve prensipli olarak gönderilen gruplardı. Dolayısıyla, yeni gelen gruplar, kısa zamanda, kıtayı tesirleri altına almasını



— Nixon ve Gromyko samimi bir gezi esnasında. Amerikalılar, komünistlerin tedhişinden bıkmışken, Nixon'ın komünist Gromyko ile samimiyeti garip değil mi?

bildiler. Bunlar yahudilerdi.

Amerika, yahudilerin soygunlarına maruz kala kala, tarih içinde varlığını devam ettirdi. Bu arada yavaş yavaş bir millet şeklinde teşekkül ediyordu. Amerikalıda, müsterek bir ideal teşekkül etmeye başlayınca, yahudinin de zulmü ve senelerce süren soygunları farkedilmeye başlıyordu.

Bugün de durum, yukarıda tasvir ettiğimiz sekildedir. Yahudilerin, efkâr-ı umumiyei tâyin eden vasıtalarla sahip olmalarına rağmen, büyük bir kitle, genç ve toy Amerikan milletinin bütün imkânlarını kullanan, bir ırkın muhayyel diktatörlüğünü hazırlayan insanları, muğlak bir şekilde teşhis etmektedir.

Yahudilik, halkın tepkisini nazarı itibara alarak, ülkede dejenerasyonu hızlandırmak için moda akımlar meydana getirmektedir. Hippy'lik, komünizm, zenci hareketleri gibi... Bu hareketleri, Amerikan hayatının ruhi tatminsizliğinden de istifade ile yaygınlaştırmaktadır. Amerika'nın, dünyanın çeşitli bölgelerinde girdiği savaşların da lüzumsuzluğunu bahane ederek, kitlenin bir kısmını «savaş aleyhtarlığı» parolasıyla toplamaktadır. Bunlar «Savaşmayı bırak, sevmeye bak» gibi Freud'un felsefesinden mülhem sloganlarla, cemiyet hayatını cinsî bir atmosferle doldurmak istemektedirler.

Bir yahudi filozof Herbert Marcuse çıkmış aslen Alman yahudisi olan bu adam. Almanya'da Naziler başa geçince, Amerika'ya göç etmiştir. Orada Columbia ve Harvard Üniversitelerinde Rus araştırmaları merkezinde çalışmıştır.

Marcuse, yazdığı Sovyet Marxizmi, Ask ve Medeniyet, Akıl ve Devrim; Hegel ve Sosyal Teorinin Gelişmesi, bilhassa Tek Boyutlu İnsan gibi eserleriyle gayri memnun bir gençlik kitle-sini, yeni bir ucurma doğru sevketti. Çeşitli ülkelerde beynelmîl sionizmin zenci tahrikçileri, bu kitleyi sevk ve idare ettiler. Almanya'da Kızıl Rudy (Rudi Dutsche), Fransa'da Daniel Cohen Benedit ve Amerika'da Mark Rudd hareketin öncülüğünü yapan yahudi tahrikçilerdi. Bunların ağzından düşmeyen üç kelime: Marx Marcuse ve Mao idi. Marx'a tanrı, Marcuse'e Peygamber, Mao'ya da peygamberi n kılıcı nazarıyla bakıyorlardı. Marcuse, kendisine başladığı zencilerle de, Amerika'daki zenci hareketlerini tahrik ediyordu. Meselâ, bir gurup komünist zencinin başına geçirilen ve zencilerin kurtuluş hareketini denenere eden Stokely Carmichael, Marcuse'e bağlı bir kuklaydı.

Marcuse böylece, materyalist bir hayata isyan edecek bir gençliğe, «cinsiyet ve ask devrimi» ile yön vermek istiyor, gençliği yeni bir isyana sevk ediyordu. «Dine bağlılık, muhafazakârlık, gericiğe, askeri hareketlere devrim aleyhtarlığına karşı» isyan. Bunlar, Marcuse'ün prensipleri idi.

Bugün Amerika'da meydana gelen komünist akımlar, savaş aleyhtarı akımlar beynelmîl sionizmin tertibleridir. Bunlar, sionistlerin kontrolindeki basın tarafından devamlı teşvik ve tahrik edilmektedir.

Bununla beraber yapılan tedhiş hareketleri, Amerikan halkını uyanısa sevk etmiştir. Yahudilerin, soygun ve zulmünü açıkça konuşan kitleler çıkmaktadır. Ve bunlar büyük halk kitleleri tarafından desteklenmektedir. 1968 seçimlerinde Nixon, Humphrey ve George Wallace gibi üç aday içerisinde, yahudilerin soygununa ve komünistlerin tedhişine karşı olduğu ve az çok Amerikan halkını dışındüğü için «fasist» olarak nitelendirilen Wallace 20 milyona yakın oy almıştır. Geçtiğimiz 3 Kasım 1970 te yapılan seçimlerde ise Alabama eyaletinden, oyların % 75 ini alarak senatör seçilmiştir. Bu durum son derece manidardır. 20 milyonluk seçmenin Wallace'a oy vermesi, Amerika'da henüz kuvvetini siyasî ve iktisadî sahada hissettiremeyen 100 milyona yakın bir kitlenin uyanışının ifadesi sayılamaz mı? Düşünülmesi gereken bir konudur.

Amerika'nın tarihinde, halkın reaksiyonlarını hesaba katarak, idare makamlarına sızmaya çalışan komünist ve sionistlerin takibata uğra (Devamı 14 Sayfada)

KOMÜNİST İHTİLÂL TEKNİĞİ

18

ÇİNDE TERÖR TEŞKİLATLARI

Çin komünistleri silahlı isyanlar ve

gayri meşru, silahlı silahsız mücadelenin bütün şekillerini deneyerek Çine hakim ve sanip olmuştur. Amerikan politikasının gafleti, Yahudiliğin ihaneti ve Çan Kay Sekin Çin esiri milletlere en ufak bir hak vermemekte direnmesi Çinin komünist hakimiyetine geçmesine yardım etti.

Çin komünistleri silahlı isyanlar ve gerilla tekniği yanında, Leninin tarif ettiği terör teşkilatlarında Çine has bir meharetle tatbik ettiler. Bu mücadelenin içinde Çin milli emniyet başkanı olarak bulunmuş U.T Hsu'nun hatıraları mevzumuza açıklık getirmektedir.

KIZIL ÇETELERİN FAALİYETLERİ

«1930 - 36 yılları arasında, ehemmiyetli komünist yuvalarından epeyicesmi, bir-biri arı sıra meydana çıkarmıştık. Komünist Partisi Genel Merkezi ile Milletlerarası Komünist Teşkilatının Şanghay'daki şubeleri bunlara dahildi. Bunlardan başca, İşçi Sendikaları Birliği, Deniz Adamları Birliği Karşılıklı Yardım Birliği, Dünya Emperyalizm Aleyhtarları gibi Komünistlerin eünde bulunan teşekküller ve komünist kitle hareketini idare eden merkezler meydana çıkarıp temizlediklerimiz arasında idi.

Yıkıcı hareketler kumanda noktalarının çoğu bu devrede ezilmişti. Boşalan komünist kadrolarını doldurmak üzere Moskovadan ve Kiangsi vilayetinin Sovyet bölgesi olan Su Chu'dan yeni gelenler de çok geçmeden tevkif edilmişlerdi. Titizlik ve saoparla takip ettiğimiz «iyi karşılama - ikna etme - döndürme» siyasetimiz sayesinde tevkif ettiklerimizin hemen hepsi bizim tarafa geçiyordu.

Netice olarak teşkilatımızın elemanları süratle artıyordu. Yeni gelenler daima bilmediğimiz, yeni komünist surlarını ifşa ediyorlardı. Bu sayede bizde komünistleri ezmeğe devam edebiliyorduk. Komünistler artık yer altı faaliyetlerini devam ettiremeyeceklerini anladılar.

Dönüp bizim tarafa geçen eski komünistleri öldürmek üzere keskin nişancı gurubu gönderdiler. Bu terör tedbirinden maksat Komünist Partisi Kadrolarını uyararak ve Komünist Partisi içindeki sıkı disiplini yürütmektir.

Şanghay'a gelen nişancılar işlediği cinayetlerle meşhur «Kızıl Çete» yi kurmuşlardı. Kızıl Çetenin vazifesi, bizim tarafa geçen komünistlerle, yıkıcı faaliyetlere karşı koymağa çalışan teşkilatımız mensuplarını öldürmektir. Bu çete lüzumlu parayı elde etmek için bir taraftanda zenginleri kaçıtır ve soygunculuk yapardı.

Kızıl çetenin faaliyete başlamasından sonra teşkilatımız mensuplarından bir çok kimse yaralandı veya öldürüldü. Bu olaylardan hatırımda kalanlardan bazıları şunlardır:

● 25 Kasım 1932, öğleden sonra saat tam 3 te altı kişi, bize ihanet eden bir teşkilat mensubunun kılavuzluğu ile gizli bir baskın yapmışlardı. Bir adamımız ölmüş, üç tanesi yaralanmıştı. Bir kurşun yarası alan teşkilat başkanı kendisini ölmüş gibi

göstererek kurtulabilmişti.

● 1933 senesinin mayıs ayında, bir adamımız, bize dönen bir komünist hakkinda şahitlik edip onun hapisten tahliyesini sağlamak için mahkemeye gidiyordu. Yolda Kızıl Çetecilerden bir silahının hücumuna uğramış ve hastaneye götürülürken yolda ambulansla ölmüştü.» (X)

Lenin'in tavsiyesine uygun bir cinayet daha:

14 Haziran 1933 de bu cinayetten bir ay sonra, yıkıcı faaliyetlere karşı kurduğumuz gizli teşkilat başkanı Shih Chi-mei'yi durumu bana şahsen anlatması için Nanking'e çağırdım. Şanghay'da adamlarımızın arka arkaya öldürülmesinin verdiği üzüntü içindeydim. Komünist yıkıcı faaliyetlerinden çoğunun meydana çıkarılması ve bir çok mühim tevkiflerin yapılması, hep Shih'in usta idaresi sayesinde olmuştu. Bu sebeple Shih mutlaka komünist «Kara Liste»sinin başında bulunuyordu. Kendisini başka bir bölgeye göndermek istiyordum.

Bu fikrimi kendisine söylediğim zaman kabul etmedi. Sıkı koruma tedbirleri almasını ısrarla söyledim. Aynı gün öğleden sonra Şanghay'da işinin başına kostu. Trenden inip otomobiline binerken, Kuang'ın idaresindeki Kızıl Çete'nin yedi üyesi birden Shih'in etrafını almış vücudunu delik deşik etmişti.

Shih'in ölümünden sonra onun yerine Chien I - Chang'ı tayin ettim. İki ay sonra 12 Ağustos'ta bir otele, arkadaşını görmeğe giden Chien, asansöre girerken öldürülmüştü.

Bu durum adamlarımızın sınırlarını bozmıştı. Bize yeni dönen komünistlerin görevleri, Komünist Yeraltı Teşkilatı'nın ezelinde rehberlik etmekte. Bu sebeple en fazla tedirgin görünen bunlardı; bütün gün evden dışarı çıkamıyorlardı. Kızıl Çete'nin bir sonraki hedefinin kim olacağını hiç kimse bilmiyordu. Hülâsa adamlarımız, kendi nefislerine olan itimatlarını ve mukabil hücum cesaretini kaybediyorlardı.

Şimdi, darbeler bize indirilmeye başlamıştı. Komünistler, adamlarımızın bilhassa baştakilerin hareketlerini çok yakından takip ediyorlardı. Diğer taraftan bizim bildiğimiz komünistlerin yeni bir gizli teşkilat ağı kurdukları idi. Biz ortada aydınlıkta dururken, onlar karanlıkta siperde idiler.

KIZIL ÇETE NASIL KURULMUSTU?

Bize ağır kayıplar verdirmiş olan Kızıl Çete hakkında pek az şey biliyorduk. Düşmanlarımızın kimler olduğunu ve nerelerde yaşadıklarını bilmiyorduk. İlk işimiz Kızıl Çete hakkında bilgi toplamak oldu.

Bize dönen komünistlerin bir çoğu, Hususi Komünist Ajanlarının diğer yeraltı teşekküllerinden müstakil olduğunu, Kızıl Çete Grubu'nun ise bu gizli faaliyet ajanlarından da ayrı ve müstakil bulunduğunu söylüyorlardı.

Hülâsa, Kızıl Çete üyelerinin durumları farklı idi. Parti disiplinine bağlı olmayan Kızıl Çete mensupları, Komünist Partisi'nin diğer üyelerinden beklenen vazifeleri de yapmaya mecbur değillerdi. Halk kitleleri arasında çalışmazlardı. Komünist Partisi bunlara, kadınlarla eğlenmek ve kumarhanelerde harcamak üzere hudutsuz para verirdi. Orta bir komünist, partisi için

şahsi bütün hürriyetlerini feda etmek zorunda iken Kızıl Çete üyeleri bütün şahsi hürriyetlerini muhafaza ederlerdi.

Kızıl Çete üyeleri kendilerine tanınan bu imtiyazlara karşılık, cinayet ve adam kaçırmaya dahil Parti'nin vereceği tekmil «Hususi Emirleri» mutlaka ve tereddütsüz yerine getirmeğe mecburlardı. Bunlardan beklenen şey ya, teşebbüs ettikleri işi başarmaları veya orada ölmeleri idi.

KIZIL ÇETE KENDİ ELEMANLARINI DA ÖLDÜRÜYOR

Komünistler için hazırladığımız kara listeden, o güne kadar yakalayamadığımız Huang Kou-huan'ın adını seçtik. Aynı zamanda, Huang'ın gizlice bize kayıdığını ve Komünist Partisi Merkez Teşkilatı'nı yıkmak için bize yardım etmekte olduğunu maksatlı olarak yaydık. Bunun akisleri bir kaç gün sonra görüldü; Huang bacağından vuruldu. Tedavi için kaldırıldığı Japon Hastanesi'nde Huang'ı öldürmeğe bir daha teşebbüs ettiler. Fakat o yine kurtuldu. Şanghay'da hiçbir hastane bu yaralıyı almaya cesaret edemiyordu.

KOMÜNİST GENEL SEKRETERİNE YAPILAN İHANET

Komünistlerin merhametsizliği yalnız düşmanlarına karşı değildir. Kendi yoldaşlarına karşı da aynı derecede merhametsiz ve hissizdirler. Post kavgasında en yakın arkadaşlarını, düşmanlarına satmakta tereddüt etmezler. İşte bunun misali:

Kuomintang, 1927 de komünistlerle yaptığı işbirliğine son verip onları gayri meşru ilan ettikleri zaman, Komünist Partisi'nin içinde ayrılımlar ve çekişmeler olmuştu. İlk çatlama, Çin Komünist Partisi kurucusu Chen Tu-hsiu'nun; ikinci çatlama onun yerine gelen Chu Ch'iu-pai'nin tasfiyesi ile son bulmuştur. Komünist Partisi'nin bu iki genel sekreteri orta sınıf ailelerine mensuptu.

Hsiang Chung-fa adındaki Komünist Partisi üçüncü sekreteri, her yönden işçi sınıfına mensuptu. Eski bir kayıkçı olan Hsiang'ın okuyup yazması yok gibi idi. Sadece münasip fırsatı ve zamanı kollayarak bu tahta oturmuştu. Gercekte kuvvet ve iktidar, Komünist Partisi Haberalma Şubesi Sefi Lili-san'ın elinde idi.

Moskova'daki Milletlerarası Komünist Teşkilatı o zamanlar, Çin Komünist Partisi Genel Merkez üyelerinin dizginlerini tam olarak almak istiyordu. Rusya'da yetişti - rilmiş olan Ch'en Shao-yu ve arkadaşları Çin'e dönerek Komünist Partisi içinde «28 Model Bolşevikler» diye adlandırılan ufak bir klik kurmuşlardı. Marksizm ve Leninizm hakkındaki bilgilerini, milletlerarası Bolşevikler tarafından kurulan ilim seviyesine yükseldiğini iddia eden bu gençler, Mao Tse-Tung'un da dahil olduğu yerli komünistleri küçümserler ve onların komünist nazarivesine ait hiçbir şey bilmediklerini iddia ederlerdi. Eskilerin elinde bulunan Komünist Partisinde bu gençlere soğuk muamele edilirdi. Kendilerine her türlü iş verildiği halde mevki verilmeven bu gençler, Komünist Partisinin mevcut liderlerini devirmek için hırsla çalışıyorlardı.

(Devamı Gelecek Sayıda)

U. H. Hsu. Milliyetçi Çin Eski Milli Emniyet Şefi. Gizli Mücadele Shf. 68-69

Teodor Herzlin Modern Çömezi

Bundan bir asır önce politik fırtınaların başkenti İstanbula. 1908'lerde son yüzyılın en büyük sionisti diyebileceğimiz bugünkü İsrail'in banisi Dr. Theodor Herzl'in uğraşı «hasta adam»ın başkenti idi. Firavun zulmünden sonra dünyanın dört bir bucağına yayılan Yahudiler barınak arıyorlardı. Herzl, bu işi öncüsüydü. Mutemet adamı Newlinsky'yi II. Abdülhamid'ten Filistin'i satın almak üzere Yıldız Sarayı'na gönderdi. Filistin üzerinde ısrar ediyordu Herzl. Halbuki Filistin Arap dünyasının çepeçevre kuşattığı bir bölge idi. Küçük bir Yahudi topluluğun Müslüman Arap dünyasının içinde nasıl yaşayabileceği düşündürücüydü. Buna rağmen mutassıp Herzl, Tevrat'ın sarıh direktifi ola Filistin'i ele geçirmekten vazgeçmedi.

Dünya karıştı. «Hasta adam» diye tabir edilen Osmanlı'nın uçsuz bucaksız toprakları üzerinde kasırga esiyordu. İngiltere, Amerika Yahudileri, Rusya, Fransa, hatta ve hatta İtalya'nın tamamına sahip olabilmek için, akla gelmedik diplomasi oyunlarını deniyorlardı. Fakat son yüzyıla politik görüşlerinin isabetliliğini perçinleyen II. Abdülhamit, Herzl'in elçisi Newlinsky'e şunları söylüyordu:

«Herzl'e söyle... Bu meselede ikinci bir adım atmasın. Ben bir karış dahi olsa toprak satmam. Zira bu vatan bana değil millete aittir. Milletim bu imparatorluğu kanlarını dökerek kazanmışlar ve yine kanlarıyla mahsuldar kılınmışlardır. O bizden ayrılıp uzaklaşmadan tekrar kanlarımızla örteriz. Benim Suriye ve Filistin alaylarımın efradı birer birer Plevne'de şehid düşmüşlerdir. Bir tanesi dahi geri dönmek üzere hepsi muharebe meydanında kalmışlardır. Türk İmparatorluğu bana ait değildir. Türk milletinin dir. Ben onun hiç bir parçasını veremem. Bırakalım Yahudiler milyarlarını saklasınlar. Benim imparatorluğum parçalandığı zaman onlar Filistin'i hiç karşılıksız ele geçirebilirler. Fakat yalnız bizim cesetlerimiz taksim edilebilir. Ben canlı bir beden üzerinde ameliyat yapılmasına müsaade edemem (Dr. Theodor Herzl'in hatıratı - Sionizm ve Türkiye Shf. 80)

II. Abdülhamit'in isabetliliği muarızları tarafından dahi takdir edilen kararları, sionizmin İslâm dünyasının başını yemesini bir müddet dahi olsa geciktirmişti. Padişahı bu kesin cevabı, Herzl'i Osmanlı dışındaki siyaset borsasına itmişti. Herzl bir müddet sonra uzun sürecek esrarengiz seyahatlerine başladı. Nitekim az zaman sonra Amerika reisicumhuru Roosevelt, Fransız Başbakanı Clemenceau ve Rus Çarı, Herzl'in satranç tahtasındaki yeni elemanları oldu. Böyle sine zıt kutupların Herzl'in önünde elpence dura bilmelerinin temininde, Amerika ve Rusyadaki hahamların büyük rolü olduğunu hatırlatalım. Ve sonra 31 Mart Jacop Şif, Kun Löp bankası şefi Otto Kaan'ın 1 milyon doları ile başlatıldı ve Abdülhamit tahttan indirildi. Artık Filistin yollarında bir engel yoktu.

HERZL VE MEIR'IN SEYAHATLERİ ARASINDAKİ BENZERLİK:

Aradan 62 yıl geçti. Herzl'in tasarladığı büyük ideallerinin % 90'ı gerçekleşti. Şimdi Herzl'in yerini 70'lik bir koca karı devralmış durumda. Yahudi şeriatına tam bir taasubiyetle bağlı olan Golda Meir'in Dr. Theodor'dan aşağı kalır tarafı yok. Meir'in, Herzl'in İstanbul gezisine benzeyen esrarengiz Washington, Londra v.s. seyahatleri var ve el'an büyük bir gizlilik içinde devam ediyor. Arap dünyası karışık şu sıralarda, Meir İngiltere Başbakanı Sir Alexandre Douglas Home ile görüşmeler yapıyor. İngiliz politikasında fırtınalar doluyor.

Ve Meir mutlaka bir takım dolaplar çeviriyor.

8,5 milyonluk New York'ta her dört kişiden biri Yahudi'dir ve bu resmi bir istatistiktir. Halen yalnız bu şehirde 2 milyonluk bir Yahudi ce-

(Devamı 14. sayfada)



— Fransa'nın politik ve iktisadi imkânlarını beynelmîl yahudiliğe peşkeş çeken yahudi başbakan Jacques Chaban-Delmas.



— Teodor Hertzl'den arta kalan fahişe, sionizmin ilk hedefini gerçekleştirmek istiyor. Golda Meir, istila ettiği topraklardan çekilmek istemiyor.

Yahudi Bankaları Birleşiyor

Beynelmîl Yahudiliğin en mühim gayelerinden biri, dünyadaki altını kontrolü altına almaktır. Bunun için yahudinin başvurmayacağı sahte kârlık yoktur. Yahudi, bulduğu memlekette, bütün dolandırıcılık ve soygun usullerini uygular, o ülkenin altını ele geçirir. Bunda başvurduğu metotlar, umumiyetle para oyunlarından ibarettir. Faiz, yahudinin mîlî servetleri gayri mîlî hale getirmek için uyguladığı en iğrenç bir metottur. Yahudi, bunun için bankalar tesis etmiştir. Fransa'nın siyasi ve iktisadi hayatında yahudi bankalarının rolü büyüktür. Şimdi Fransız bankaları üzerindeki yahudi hakimiyetini tahlil edelim.

Fransa'nın en büyük ikinci bankası (Crédit Lyonnais) ve Almanya'nın en büyük üçüncü bankası, (Commerzbank) faaliyetlerinin bütünü kapsayan bir işbirliği yapmak üzere 16 Ekim 1970 günü bir anlaşma imzalamışlardır. (1) Böylece bu iki banka, bir arada, dünyada büyüklükte beşinci sırayı almış oluyorlar.

Mezkûr Fransız bankasının başkan ve umum müdürü François Bloch-Lainé isimli faal bir Yahudidir. Bu adam, aynı zamanda «Caisse des Dépôts et Consignations» adlı bir başka bankanın umum müdürüdür ve buraya yazmamız usanç verici olacak kadar uzun bir çok malî teşekkülde mühim makamlar işgal etmektedir. Bu demektir ki, bu teşekküllere de yine Beynelmîl Yahudilik hükmetmektedir. Sionizm, doğrudan doğruya hâkim olamadığı müesseselere, dolaylı yollarla hâkim olup saltanatında berdevam olmak istemektedir. Dünya Yahudi Devleti için bir merhale olan Ortak Pazarı kurup, bunu Avrupa Birleşik Devletleri hâline getirme safhasına giren menhus yahudi siyaseti, bu pazara âza memleketlerin teşebbüsleri arasında birleşmeler de tesis ederek devâsa firmalar meydana getirmeye başlamıştır. Soygun böylece daha geniş çapta, daha tesirli ve daha verimli olacak!

Şunu da ilâve edelim ki, Yahudilerin cıvı oynadıkları Fransada iktisadi hayata hâkim, dünyaca meşhur en büyük bankalardan bir çoğu Yahudidir. Sahipleri (müdürleri, idarecileri, v.s. de ğil) Yahudi olan bu bankalardan en meşhurları şunlardır:

— Bodenheimer,

— Banque Commerciale de Paris (Sahibi Dassault'dur ki, bu adam meşhur «Mirage» tayyarelerini imâl eden teşebbüsün de sahibidir.)

— Compagnie Financière (sahibi meşhur Edmond de Rothschild.)

— Gaston — Dreyfus.

— Helms et Cie,

— Hirsch et Cie,

— Lazard freres et Cie

— Raphael et Cie,

— Banque de Rothschild freres,

— Séligman et Cie,

— Société Franco — Americaine de Banque,

— Stern et Cie,

— Wormser freres.

Sağ ideoloji muzaffer olup, insanlığa özlemleni duyduğu hakiki hürriyet ve istiklâl kavuşturuncaya kadar, Yahudi boyunduruğu altında inleyen milletlerin —maalesef— mahkûm, muzdarip ve zeil hâlleri devam edecek.

(1) Bkz. Meşhur Yahudi güdümlü Fransız gazetesi 500.000 tirajlı «Le Monde». 16.10.1970.

(Başarafa 11. sayfada)

diği devirler olmuştur. Meselâ; 1950'lerden önce Senatör Eugene McCarthy'nin başkanlık ettiği McCarthy Komisyonu, komünistleri ve sionistleri büyük bir tasfiyeye girişmişti. Mc Carthy, yahudilerin, Amerikan halkına ihanetini az çok anlayabilen bir insandı. Bugün tedhis hareketlerine karşı her çıkış, yahudi kontrolündeki basın tarafından «Mc Carthy'cilik hortluyor mu?» şeklinde takdim edilmektedir. Fakat herşeye rağmen, Amerikan halkında bir uyanış sezilmektedir. Bazı generallerin, meselâ Mc Arthur, General Vasington, General Patton gibi, yahudilerin ve komünistlerin ihanetlerine dair dikkate değer sözleri vardır.

Yavaş yavaş orduya ve idari makamlara da sıçrayan uyanış hareketi, yöneticileri tedbir almaya zorlamaktadır.

Nixon'un son sözleri, alttan yukarı gelen taziyin bir neticesidir. Halkın tazviki Nixon'u bu şekilde konuşmaya sevk etmiştir. Bir Devlet Başkanı ağzından, «savaş aleyhtarlığı» maskesyle çalışan komünistlere karşı, «seraseriler, fana - tıklar, masalara diye hücum edilmesi ve «aldı - venleri çıkaracağım.» diye tehditler çıkması, hakikaten mühimdir. Bu sözlerin, bu güne kadar geçmiş 37 Cumhurbaşkanı içerisinde, komünistler hakkında söylenen sözlerin en şiddetlilerin - den olduğu belirtilmelidir.

Amerikan halkında meydana gelen uyanış günden güne artmaktadır. Genç ve toy Amerikan milleti, senelerden beri kendisini öğrenen gaveleri için kullanan zümreleri farketmeve başlıyor. Bu durumun gelişmesi, Amerikan milletine şahsiyetini kazandıracaktır. Ve yahudilerin büyük devletlere karşı uyguladığı metod tesirsiz kalacaktır. Amerika, bu gerçek emnervallistler tarafından sürüklendiği hataları anlama imkânı bulacaktır. Yahudilik, henüz tesekkül eden bir millette «emnervallist» damgasını vurdurmuştur. Bütün milletlerle beraber, Amerika da üzerindeki yahudi hakimiyetini atabilirse, şahsiyetli olmanın yolunu bulmuş olacaktır.

MARKSİST

(Başarafa 6. sayfada)

**CHP TEŞKİLATI ESKİYA'YA
KARŞI UYANIK OLMALIDIR.**

Ancak Türkiye'yi bir Mısır, bir Küba olarak düşünmek Ecevit hesabına acıklı neticeler doğuracaktır. Genel Sekreter bir müddet sonra, bu çalma taktiğinin işe yaramadığını görmüştür. Taktiğinin batılamış olduğunu anlayan Ecevit, bu sefer kövlüleri kışkırtmaya başlamıştır.

«Ben Marksizmden sadece metod itibarıyla ayrılıyorum» diyen Genel Sekreter, hareketleriyle kendi kendini adeta tekzip etmiştir. Zira her tür hü isgâl, boykot, sabotaj komünizmin benimsediği metodlardır. Ecevit bevanatlarında «toprak isgalleri devrimci bir harekettir» «Bizden tasvib görürsün, «toprak isleyenin, su kullananın» tarzındaki herşeyleri savururken, dönüpte daha önce söylediklerini hatırlayamamıştır. Mao'cu politika, Kemal Satır'ı kendisine küfredirmiştir. Celâl Kargılı'ya her gün bevanat üstüne bevanat veren bir duruma düşürmüştür. Son olarak İzmir İ. Teşkilâtı başkanı Atilla Elbeyli tarafından «eşkiya» lakabını almıştır.

«Evet! «Modern eskiya»nın şimdiye kadar yaptıklarına hem ihtiyar inönü, hem de teşkilât göz vumdu. Ancak «Fihavî'nin» söylediği gibi «eskiyanın ne varacağı belli olmaz». CHP teşkilâtı modern eskiyaya karşı uyanık olmalıdır. Aksi takdirde İzmir İ. Başkanı'nın aktiheri daha çoklarının basına geleceğe benzemektedir. Zira CHP'nin «modern eskiyası» «ihtiyar kurdu» avlamış görünüyordur. Bakalım Satır, Turan Güneş ve Celâl Kargılı aktiherleri, daha kimlerin başına gelevek?

STRATEJİ

(Başarafa 15. sayfada)

BEYNELMİLEL KOMÜNİZM:

Komünizm, dünyanın yarısına hakim olan gizli, açık vecheleri bulunan, disiplinli ve kuvvetli enternasyonalist bir teşkilattır. Fikri, siyasî, malî ve askerî bir iktidardır. Silah üstünlüğü ile kıyas edilecek olursa çok yüksek bir keyfiyet ve kemiyet arz eder.

Komünizmin asıl kuvvetini komünist partisi teşkil eder. Komünist partisi, Rusya ve diğer komünist memleketlerde iktidarı ele geçirmiş olup, milletlerin imkânlarını komünizme tahsis etmiştir.

Su hale göre, komünizmin aslı kuvvetleri:

HERZLİN

(Başarafa 13. sayfada)

maati vardır. Bu yahudiler hahamlarının isteği ile günde bir kap az yemek yiyerek İsrail'e yardım etme kararı almışlar. ABD Hükümeti ise, 24 Mart'ta almış olduğu bir kararda İsrail'e 100 milyon dolar (bizim paramızla 15 milyar) hibe edileceğini bildirmişti. Fransa Cumhurbaşkanı Georges Pompidou, Amerikayı ziyareti esnasında Şikago'daki Yahudi delegasyonunu ile görüşmüş ve onlara Fransa'nın Yahudiler alevhinde olmadığı konusunda kesin teminat vermişti. Zahirde 2 milyon üfuslu görünen İsrail'e bu kadar yardım ve boyun bükmenin mânâsı ne?

Ancak unutmamalıdır ki, bütün dünya Yahudiizminin iğrenç oyunlarını farketmiştir. Dünyanın istisnasız her yerinde Yahudi aleyhtarlığı başlamıştır ve durdurulamamaktadır.

RUSLAR

(Başarafa 7. sayfada)

irtibat kuran Sovyet gemilerinin ilk hedefi, bizim topraklarımız olacaktır. Suriye'ye üstlenen Sovyet Rusya kara ve deniz kuvvetlerinin de ilk hedefi Türkiye'dir. Rusya Kıbrıstaki Rumları, İskenderiye'deki üsleri vasıtasıyla desteklenmektedir.

Görüldüğü üzere Akdeniz'deki Rus deniz kuvvetlerinin ortaya kovduğu en büyük tehlike bizim için varıddır. Dolayısıyla tedbirli bulunması gereken devlet te yine biziz. Rus ayısının, Akdeniz'de zorba bir patron edasıyla çalmı satması ve bîşiflerine lakayt kalınmamalıdır.

Rusya, «Ekonomik anlaşmalarımız var, kültürel anlaşmamız da var, dolayısıyla saldırırsam ayın olur» şeklinde düşünmez. Rusya'nın bizimle kurduğu her münasebet, Anadolu'yu istila planlarının safhalarından ibarettir. Münasebetlerimiz bu düşünce açısından düzenler, düşmana karşı, kendi imkânlarıyla karşılık verecek duruma gelirsek, ittifaklarımızı millî politikamız ve rarına tanzim ve tashih edersek geleceğe ümitle bakabiliriz. Sağlam ittifaklar kurmak mecburiyetindeyiz. Moskof'un soğuk harbine bakmadan, millî menfaatlarımızı esas olmak üzere dış politikamızı düzenlemeliyiz.

... Ve Rusvayı iyi anlamalıyız artık!

Pakistan'da Patlamalar

(Başarafa 13. sayfada)

İngiliz emperyalizminin baskısından kurtulmasını temin eden müslümanların desteğini kazanmış olan Cemaatül İslâm Partisine de bir takım ithamlar yağdırmışlardır.

Hadiseyi haber atanslar ne kadar tahrif ederlerse etsinler şu kesin bir gerçektir ki, komünizm her girdiği yerde protesto ile karşılaşacaktır. Zira insan ve cemiyet binvesi komünizmin verleşmesine mücahit değildir. Hele insan ve cemiyetin en ulvî değerleriyle süslendiği İslam ülkelerinde komünizm hiç rağbet gö-

remeyecektir. Görmemektedir.

Bu hislerle hareket eden milliyetçi bir pakistahlıyı deli diye tanıtmak ya da hadiseyi bir yüz karası diye göstermek isteyen insanlar komünizmin ortak cephesine girmiş durumdadırlar.

Amerikan realsicumhurlarına yapılan protesto ve suikast hareketlerinin suurlu hareketler olduğunu anlatmak için gazete sütunlarında yer bırakmayan insanların bu hadiseyi bir deli hadisesi diye takdim etmeleri en azından gaffettir. Daha ötede komünizm namına uşaklık et-

mekten başka bir şey değildir.

Şunu belirtelim ki, Pakistan halkı ancak kendi ideallerine sahip milletlere kucak açar. İste istikbal harbinizdeki tutumu Varını, vöğünü İslamın müslüman-türkün istiklali için harcayan Pakistanın bir kardeş millet olduğu unutulmaz. Ama Pakistanın İngiliz esaretinden sonra Moskof zulmünün altında inlemesine de razı olunamaz. Olunmamalıdır. Bunun için Pakistan halkının komünist yöneticilere karşı girdiği her orotesto hareketinin yanında olmamız onu desteklememiz bir kardeşlik vecibesidir.

a — Beynelmillel Komünizme bağlı dünya komünist partileri.

b — Komünist hakimiyetindeki milletler ve imkanları Rusya, Çin, v.s.

Müttefikleri:

Komünizmin sabit müttefikleri yoktur. Düşmanlarına karşı kullanabileceği bütün güçlerin kuvvetini kullanmak ister. II. Cihan harbi başlangıcında önce Almanya ile, daha sonra, İngiltere, Fransa ve Amerika ile müttefik olmuştur.

Bugün Rusya'nın liderliğinde, komünist hakimiyetindeki milletlerin kurduğu bir ittifak vardır. Ancak bu bir ittifaktan ziyade bir konfederasyon manzarası arz etmektedir.

Komünist olmayan memleketler üzerinde ise onları tarafsızlığa itme çalışmaları yapılmaktadır.

Su halde, Rusya'nın ittifak şeklinde gözüken bu merkeziveteliği, komünist devletleri tekelinde tutmaktadır.

Rusya hiçbir ittifakına sadık olmamıştır.

Beynelmillel komünizmin aslı kuvvetlerini yeniden tahlil edelim:

a — Komünizmin kurucusu ve yürütücüsü Beynelmillel Sionizmdir.

Bu bölüm, beynelmillel sionizmi faslında incelemiştir. Yeniden özetlersek, komünizm doktrin ve hareketi daima beynelmillel yahudiliğin bir stratejik teşkilat şekli olmuştur. Bütün komünist partilerini kontrol altına almıştır. Komünist partisinin vasıtasından doğan imkânları, yahudilik kullanmıştır. Gizli çalışma ve teşkilatlanma, politbüro (prezidyum) nun mutlak hakimiyeti gibi hususlar, komünist partilerini beynelmillel yahudiliğin aleti haline getirmiştir.

(Devamı Gelecek Sayıda)

İÇ HARP

(Başarafa 9. sayfada)

Peki bunlara kim düşman?

Biz onlardan olmavalım. Dönelim aslimıza, kendi milletimize, tarihimize önelim. Bu dönüş bütün buhranlarımızı çözecek ve gavri millî kültürlerin sancısından çatlavacak hale gelen her kafa huzur bulacaktır.

Bu dönüş hareketine istiyak duyan bir vazarımız bakın ne divor:

«Biz ki minareler ve ağaçlar arasında ezan seslerini istersek hüviyü. O mübarek muhitten çok sonra avrıldık, biz hovele bir saha namazında anne millete tekrar döneriz. Fakat minaresiz ve ezansız semtlerde doğan, frank terkivesiyle vetişer Türk çocukları dönecekleri veri hatırlayamamaktadırlar.» (1)

(1) Vahya Kemal, Aziz İstanbul, S: 124 1964 İstanbul

MİLLÎ MÜCADELEMİZİN STRATEJİSİ

12

Papalık (tekrar belirtirsek), dini ve mali yönü ile açık siyasi. (netice itibarıyla askeri) yönü ile kapalı disiplinli bir kudrettir. Papalık kaybettiği nüfuzunu kazanma ve kuvvetlerini geniş ölçüde toparlama gayreti içindedir. Papalık, katolikliğin dışındaki bütün inançlara düşmandır. Düşman olduğu kuvvetler; komünizm, yahudilik, islamîyet ve hristiyanlığın diğer mezhepleridir. Ancak papalık yahudiliğe tavizler vermekte ve hristiyan dünyasını birleştirmeye çalışmaktadır.

Papalık hristiyan dünyasını birleştirme gayretinde olduğuna ve tarihi bir karar la yahudiliği affettiğine göre hedef, islâm milletlerini hristiyanlaştırma faaliyetidir.

Papalık ve Beynelmilel Yahudilik arasındaki ittifak karşısında yapılması gereken nedir?

Hristiyanlık ve Yahudilik esasları itibarıyla birbirine yakın dinlerdir. Hristiyanlığın pek çok telakkisi Tevrat'a dayanmaktadır. Tevrat, nizamı ve şeriatı teskil etmektedir. Tevrat hahamlarca, İncil ve Tevrat ruhbanlarca ve kendi hakimiyetlerini devam ettirme arzusu ile tahrif edilmiş, ve tefsirler ve kanunlarla bu kat'ileşmiştir.

Hristiyanlık esasında, haham otoritesine ve Talmut'a bir pretestodur. Yani haham teşkilatına, hukukuna ve anlayışına karşı bir pretestodur. Ve bu pretesto, hali zamanımıza kadar intikal etmiştir. Su halde hristiyan milletler de hem fitri, hem de tarihi temellere dayalı, antisyonist temayüller vardır.

Beynelmilel Yahudilik, Papalığı kendi nüfuzuna sokma gayretleri içindedir. Bazı kardinaller buna şiddetle karşı koymaktadırlar.

Papalık, yahudilik aleyhinde pek çok karar almış, engizisyonlar tertiplemiş ve masonluğu mahkum etmiştir. Masonluk hakkındaki son karar: «Bir rahib mason olamaz»dır. Hülâsa papalık tarihi itibarıyla anti-syonist ve anti - masonist olmuştur. Son zamanlarda bu karakterinde bir hafifleme müşahade oluyorsa da bunu dikkatle telafi etmek mümkündür.

b — Papalıktan ayrılarak, kuvvetli bir başka anti-nasyonalist teşkilâtta ortodoks kilisesidir. Papalık gibi teşkilâtlanmıştır. Ve bütün ortodoks milletlerin dinlileridir. Kuvvetli bir maliyesi vardır. Gizli bir siyasetle Türkiye ve eski ortodoks milletleri hristiyanlaştırmak çabaları yapmaktadır.

İslam ve Türk düşmanıdır. Beynelmilel Yahudilikle ittifak kurmuştur. ve Patrik masondur. Ortodoksların teşkilatlanma ve yetismesinde, bulundukları memleketlerde (bilhassa Türkiye'de) iktisadi ve siyasi iktidarı ele geçirmelerini tertiblemekte, milletin maddi ve manevi bütün güçlerini tahrib için sistemli mücadele yapmaktadır.

Bu teşkilatın çalışmalarını yakından takib edip tesirsiz hale getirmek gerekmektedir. Patrikhanenin hedefi Türkiye'yi hristiyanlaştırmaktır. Bunu temin için her türlü kuvvetle ittifak edebilir. Türkiye'de teşkilatlanmış ve tarihi düşmanlığı, ustalığı belli olan bu teşkilât ve çalışmalarına karşı,

şı, Rum cemaatle teşkilat arasında, teşkilatla, düşman devletler arasında çıkabilecek ihtilafı değerlendirmeli ve Fener'i önce tesirsiz hale getirip, sonra def etmelidir. Sistemli bir neşriyatla halk uyarılmalıdır.

Bir dereceye kadar yahudiliğin, Türkiye'deki Rum tesirinin tasfiyesinde menfaati vardır. Ermeniler ve Rumlardan boşalan yerler büyük nisbette yahudiler tarafından doldurulmuştur.

Fener politikamızı özetleyecek olursak şöyle olmalıdır: Önce Fener'in, beynelmilel yahudilikle rabitası kesilmeli, faaliyetleri tatil edilmeli, iç çarpışmalara itilmeli ve zarar veremeyecek hale getirilmelidir.

Bütün kuvvetlerle mücadele prensibimiz, sonsuz mücadele şeklini bir arada yürütmek olmalıdır. Hristiyan cemaatlerini ve bütün dini ve sosval cerevanları müsbet bir istikamete sevk için çalışmalar yapılmalıdır.

Protestan mezhepler hakkında Amerika, İngiltere ve Almanya'ya tetkik edenken mütaalealar serdedilmişti. Burada onların bir özetini vereceğiz. Protestanlık teşkilatları bugün, Amerika ve İngiltere tarafından destekleniyor. Bütün dünyayı hristiyanlaştırmaya gayesiyle çok kuvvetli bir teşkilât kurulmuştur. Bütün dünyada, hali zamanımıza kadar intikal etmiştir. Su halde hristiyan milletler de hem fitri, hem de tarihi temellere dayalı, antisyonist temayüller vardır.

Buna karşı politikamız, insanî, milliyetçi ve islami bir tutumla muharref hristiyanlığın içyüzünü, gayesini anlatmak, hem halkımızı, hem de milletleri uyarma çalışmasını yapmalıyız.

Su halde, hristiyan teşkilatları farklı ölçüler altında da olsa, yahudiliğin politik nüfuzu altındadır. Latin ve ortodoks milletlerde yahudi düşmanlığı mevcuttur. Ancak teşkilatları bu hissin sadık temsilcisi halinde değildir.

Beynelmilel Hristiyanlığın sistematiği tahliline geçelim:

Hristiyan teşkilatları bitmez tükenmez ihtilaflar yüzünden parçalanmışlardır. Üç ana grubu arzeder:

a — Papalık (Katolik bölümü)

b — Ortodoksluk. Fener Patrikhanesine bağlıdır.

c — Protestanlık, Anglikan, Puriten, quaker prespiterien vs. kiliselerine ayrılır.

Bu kuvvetler arasında derin doktrin farkları vardır. İhtilafı rekabetin ötesinde düşmanlığa varmaktadır. Düşmanlıkları tarihidir. Asırlık düşmanlıkların giderilmesi mümkün olamaz. Bu düşmanlıklar karşısında maharet gösterilmelidir. Ustalıkla körüklenmelidir. Teşkilatlar arası birleşme temasları hristiyan cemaatlerince tasvib edilmekte değildir.

Kuvvetleri teker teker tahlil edelim:

a — Papalık.

Kuvvetli bir dini, mali iktidardır. Bu iktidarla siyasi neticeler meydana getirmektedir. Dünya üzerinde en büyük altın stok papalıdır. Papalık bu yönde, Beynelmilel Yahudi maliyesi ile birlikte çalışmaktadır (Rotchildlerle müttefik) papalığın Beynelmilel Yahudiliğin nüfuzuna girmesi teşkilâtı huzursuz kılmaktadır.

Papalığın dini otoritesi de eskisi kadar kuvvetli değildir. Su halde papalığın dini iktidarı kriz geçirmektedir. Papalık ve Beynelmilel yahudiliğin yakınlaşması, papalık teşkilâtı ve katolik halk tarafından iyi karşılanmamaktadır.

Papalığın dini iktidarı zaafa doğru sürüklenecektir. Zaafı açıkça belli olmaktadır.

Mali, siyasi iktidarı ise gizlidir.

Papalık karşısında politikamız:

Gerçek hristiyanlık ve milliyetçilik hareketini tesvil etmek, hristiyan teşkilatlarının anlaşmasına fırsat vermemek, dini otoritesini yıkmak, komünizme karşı otoritesini kullanmaktan ibarettir.

b — Ortodoksluk

c — Protestanlık içinde gerçek hristiyanlık ve milliyetçilik akımını hazırlamak, anti-komünist, anti-syonist karakterini belirli hale getirmek, hem kuvvetlerini düşmana karşı çevirmek hem de zararlarını asgari hale getirmek gerekir. (1)

Mücadele hedefi, Türkiye yönünden Türkiye'yi hristiyanlaştırmak, kuvvetlerini toparlamak ve nihai hedef olarak dünyayı hristiyanlaştırmaktır.

Mücadele metodu:

Syonistlerin aynısıdır.

Karakterleri:

Açık bir dini otorite, gizli bir mali siyasi otoritedir.

Zayıf noktası:

İnsan fırsatına aykırı olan bir inanç, düşünce ve sisteme dayanmaktadır.

Bu sebeple otoritesini tamamen ileride yitirmesi mümkündür.

Kuvvetli tarafı:

Sağlam ve disiplinli bir teşkilatı vardır. Zengin bir maliyesi bulunmaktadır. Halen beynelmilel sionizmle ittifaka girmiştir. Katolik, ortodoks ve protestan mezhepler birleşmek için çalışmaktadırlar.

(1) — Bütün hristiyan ve yahudi teşkilatları, insanı köleleştirmeye dayanmaktadır. Bu sebeple halkın gerçekleri görmesine mani olacak tedbirler almaktadırlar. Aralarındaki (teşkilatların) ihtilafı derindir. Ve anlaşmalarla telafisi mümkün değildir.

Bu teşkilatlarla, milliyetçi hareketler arasındaki münasebetlere gelince; bu teşkilatların milyonlarca insanın kanına giren canavarlar olduğu unutulmamalıdır. Bu teşkilatlarla, milleti temsil eden devlet arasında politik anlaşmalar yapılır. Ve bu anlaşmalar politik mücadelenin kanunlarına uygun olmalıdır.

İdeolojik mücadele yönünden asıl yapılması gerekli olan, hem bu teşkilatların emperyalizmini anlatmak, hristiyanlığın gerçeklerini bildirmek, anti-syonist ve anti-komünist duygularını hareketlendirmek esas olmalıdır.

(Devamı 14. sayfa)



YENİDEN MİLLÎ Mucadele

ideolojiler kavgasından akisler

Kitaplı Sağ Yumruk Karşısında Komünistlerin Telâşı

Son senelerde millî mücadelede büyük mernalelerden geçmiş ve üstün neticeler almıştır. Konya, Afyon, Antep ve Adana'da yapılan konferans ve toplantılarda, 29 Mayıs İstanbul'un fethi münasebetiyle yapılan muhteşem yürüyüşte binlerce millet evladı sağ yumruklarını bütün iman ve intikamlarıyla sıkıştırdı. Milleti kendini buhranlara ve felâketlere götüren düşmanlarına karşı protestosunu temsil eden sağ yumruk yediden yetmişe kadar aksiyon bekleyen gönüllerdeki yerini doldurmuştu. Bugün başta kızıl komünistlere ve efendilerine karşı kalkan bu sağ yumruklar bir gün elbette inecekti. Milleti iman, ahlâk, kültür ve örfünün ilmiyle teşekkül eden İlmî Sağcı hareket elbette yumruklasaçaktı. Millî mücadelenin bu zafer yürüyüşünde, milletin her şeyi ne düşman olan komünist militanlar hak ettiklerini mutlaka göreceklerdi.

İşte bu akibetlerini gören birkaç şaşkın solcu yumruğun bir sosyalist selâmı olduğunu iddia etmişler.

Bu münasebetle Mücadele Birliği İstanbul Sancağı bir açıklama yapmıştır. Açıklamayı aynen alıyoruz:

1. Mücadele Birliği'nin sembolü kitaplı yumruktur. Bu sembol millî ideallerimizi, millî mücadelemizi ve gayri millî düzene protestomuzu, milletin asırlardan beri biriken intikamını ve millî hayatı kuracak Millî İnkılabı temsil eder.

Millî ideallerimizi kitap, millî idealler uğrunda seferber edilecek kuvveti ve gayri millî düzene olan huncumuzu sıkışmış yumruk ifade eder. Bu yumruk Beynelmîl millet düşmanlarının ve içimizdeki ajanlarının milleti tehdit eden yumruğuna karşı milletin imanla ve intikamla sıkılan sağ yumruğudur.

2. Sıkışmış yumruğun solculara mahsus bir sembol olduğu iddiası gültüncüdür.

3. Sembolümüz Türkiye'nin şartlarından mühlhem bir semboldür. Fikrin kuvvetle ifade edilen yumruk milletin düşmanlarını, başta kızıl komünistleri ve gayri millî düzenin devamında menfaati olanları

korkutmaktadır.

Milletin hayatının ve imanının sembolü olan Kitaplı Yumruk senelerden beri Türkiye'nin kurtuluşu için bir rehber kadro arayanları büyük sevince sokmuş ve Kitaplı Yumruk milletin hayat sembolü haline gelmiştir.

Her şey ile islama bağlı ve Türkiye'nin şartlarının mahsulü olan hareketimiz millî tarihinden sembol bulmakta zorluk çekmez. Millî mücadelemiz bütün varlığımızla inanıyoruz ki mutlaka zaferle sona erecektir. Yumruktaki karar bunun ifadesidir.

Akşam gazetesindeki birkaç solcunun iddialarına güldük. Marks'ın ve Lenin'in resimlerinin ve sahte cenaze merasimlerinde sol yumruk kaldıran bu satılmışların sağ yumruğa sahip çıkma telâşları çok gülünçtür. Sağ yumruğa lâyık olanlar ve sahip olanlar pek yakında ortaya çıkacaktır.

Bütün komünistler ve millet düşmanları korksunsunlar. Bugün kalkan yüzbinlerce Sağ Yumruğun yarın tepelerinde patlayacağını unutmasınlar.

Zafer hakkın ve hakka inanlarıdır.

Hainler Dost İlân Edilirse..

Basında kolera meselesi yer almaya başladığı vakit, Yunanistan ve Bulgaristan da sınırlarını kapadıklarını bildirdiler. İhracatımıza büyük darbe indiren, binlerce işimizi sınır boyunda aç ve soğukta bırakan bu kararın kaldırılması için Bulgar ilgilileri sınır görüşmelerine davet edildi. Bulgarlar tarafından bu davet reddedildi. Daha sonraki temaslarda görüşme kabul edildi, mutabakata varıldı. Fakat Bulgarlar, verilen sözlerinde durmadılar ve tekrar sınırı kapattılar. Bulgarlar böylece Koleranın Bulgaristan'a geçmesini önleyeceklerdi.

Bütün bunlar olup biterken, millete sadece mideleri ile bağlı olan gayri millî sistemin mürekkep yalamışları, Sağmacılar semtini bile karantinaya alamamışlardı.

Geçenlerde Süleyman Demirel'in Bulgaristan'a yaptığı ziyarette, Bulgar başbakanı Todor Jivkov'la varılan mutabakatta ticarî meseleler güya hallolmuştu. Şimdi ise kolera bahane ediliyor ve sınırlar kapatılıyordu. Sınırın açılması için defalarca Bulgaristan yetkililerine müracaat edilmesine rağmen, sınır kapısı açılmamıştır. Ancak günlerce sonra bir süre için açılmışlardır. Almanya, Avusturya, Fransa ve diğer Avrupa devletleri Türkiye'den ihracat malları alacaklarına garanti veriyorlar, fakat Bulgarlar geçiş izni vermiyorlar. Sanki meyvaları Bulgar vatandaşları yiyecekmiş! Takınılan tavır bunu gösteriyor. Bizim Bulgaristan Büyükelçisi, Dışişleri Bakanı gibi diplomat benzerleri de, gazetelerde çıkan beyanatlarında, Bulgaristan'ın bu tutumunu hiç anla-

yamadıklarını ifade ediyorlar. Anlamaları da mümkün değildir. Her sene ihracat mevsiminde yapılan sabotajların aslı nedir? Neden başka bir mevsim değil de ihracat mevsimi? Düşünülür mü hiç? Zeytinyağına parafın karıştırılması, üzüm keçi pisliği konulması, pamuğa su sıkılması ve bunların hususen ihracat mevsiminde yapılması size bir şeyler hatırlatmıyor mu? Kolera meselesinde de durum aynıdır. Binlerce ton meyva, zamanında nakledilemediği için heder olur. Bu, millî zenginliğe hazırlanan kompolarından sadece biridir. Bu politika üstadları (!) gerçek dostluğun mânâsını ne zaman kavrayacak? Yugoslavya'nın Kıbrıs konusunda bizi destekler gözlüküp, Tarafsızlar Kongresinde aleyhimizde oy kullanması da bu şişirme idarecileri uyarmadı. Komünistlerin iki yüzlülüğü bir türlü anlaşılmadı. Ama hakkınızda millet notunu vermiştir. Yapılan ihanetler artık anlaşılmaktadır. Nitekim Ege Seyahat Acentaları Derneği Başkanı'nın tebliğlerimize uygun beyanati, milletin protestosunu nakletmek bakımından önemlidir. Yunanistan ve Bulgaristan hakkında: «Komşu olduğunu ileri süren ve barıştan söz eden bu komşularımız, aşırı hassasiyetten ziyade Türk turizmine ve ihracatımıza karşı bir komplo hazırlamakla meşguldürler.» demek suretiyle Bulgaristan ve Yunanistan'ın ve bunlara dostluk temalarında bulunanların gerçek mahiyetini açıklamaktadır.

Millet, düşmanlarıyla dostluk kurmayan, haini dost ilân etmeyen idareciler istiyor.

Gece Darbecileri Nelerle Meşgul?

Cezayir'in önderliğinde onbeş Asya - Afrika Müslüman ülkesi «Kızıl Çin'in B. Milletlerde hakkı olan yer almasını ve Milliyetçi Çin'in Birleşmiş Milletlerden çıkarılmasını» öngören bir muhtırayı Genel Kurula sunmağa karar vermiştir. Kanada, İtalya ve Avusturya da böyle bir işteği daha önceden kararlaştırmışlardı.

Kızıl Çin, insan yiyen yamamların bile hürriyete kavuştuğu 20. yüzyılda, Doğu Türkistan'da, orta çağdan kalma en adi işkencelerle Müslüman Türklere zulmetmektedir. 32 milyon kişi Doğu Türkistanın Takla Makan temerküz kamplarında ölüme terk edilmişlerdir. Ayrıca BANGHOLE POST adlı bir Tayland gazetesi 1955-1965 yılları arasında 25 milyon insanın öldürüldüğünü haber vermektedir. Sebep olarak da «gerici davranışlar da bulunmak» gösterilmektedir. Bugün Çin'de İslâmın esaslarına uy-

mak gerici davranış olarak vasıflandırılmaktadır.

Kızıl Çin, asırlardan beri uyguladığı «yakındaki düşmanı yut, uzakdaki düşmanı avut» prensibi ile Doğu Türkistan'daki Jenosit hareketine devam etmektedir. Bu arada Asya ve Afrika'daki Müslüman ülkeleri ise bir takım ekonomik imkânlar sağlamak maskesiyle avutmaktadır. İslâm ülkelerinin başına geçen gece darbecileri de bu vaatlere kanarak Kızıl Çinle dostluk kurma yoluna gldip onun Birleşmiş Milletlere girmesi için gayretkeslik göstermektedirler. Bunun neticesi ise İslâma ve Müslümanlara Kızıl Çin tarafından yapılan zulmü kabul etmek olacaktır.

Zaten Müslüman Arap halkını temsil etmekten uzak, mevkini zor, siddet ve korku ile zimin desteğine borçlu olan liderlerden daha başka ne beklenebilir?

Fakat gece darbecilerinin saltanatı ebedi olmaz...

Mecmuamızın Ortak - Pazar Görüşü Doğrulanıyor

Geçtiğimiz hafta içinde ABD'nin OECD nezdindeki daimi delegesi B. Elçi J. Greenwo'd, İsveç'te Ortak Pazar'la ilgili görüşlerini açıkladı. ABD'nin Ortak Pazarla ilgili vörüşlerini ihtilâf eden konuşmasında Avrupa Ekonomik Topluluğunun gelişen memleketlerle olan ticari ve iktisadî münasegetlerini arttırmamasından ABD'nin kuşkulandığı anlaşılmaktadır.

Greenwo'd konuşmasında şu nu teslim etmektedir: Ortak Pazar Antlaşması, Avrupa Devletlerinin menfaatlerine hizmet etmekte, Ortaklığa üye olan gelişme halindeki ülkelerin aleyhi ne olmaktadır. Avrupalı Devletler, gelişme halindeki Ortak Pazar üyesi devletlere (bahusus Türkiye'ye) verdikleri ticarî tavizler mukabilinde, büyük tavizler koparmaktadırlar. Bu işe geri bırakılmış devletlerin gelişmelerini, sanayileşmelerini engellemektedir.

Bu ifadeler, Amerika ve Ortak Pazar Devletleri arasındaki zahiri bir menfaat ihtilafını yansıtmakla beraber şu gerçeği ortaya koymaktadır: Ortak Pazar hristiyan milletlerin müşterek menfaat ortaklığıdır. Vatikan ve yahudi maliyesinin kati bir ittifakıdır.

Yeniden Millî Mücadele yaptığı neşriyatla bunları ısrarla belirtti. Avrupalı devletlerin bize ortak pazarı altın kupa içinde takdim ettiklerini, aslında bunun millî iktisadımızı ve millî sanayimizi tedricen eritecek ve gelişmesini engelleyecek bir zehir olduğunu, milletimizi azgınlaştıran dünya Yahudi ve Hristiyan maliyesinin kölesi yapacak ebedi bir esaret zinciri olduğunu ısrarla yazdı. Mesulleri uyardı ve milleti uyanık olmağa çağırdı.

ABD'nin yetkili bir temsilcisinin söylediği bu sözler neşriyatımızı teyid etmektedir. Türkiye'

Alman Milliyetçiliği Ayakta

Beynelmîl Yahudiliğin müteber adamı olan Willy Brandt'ın Rusya ile «Saldırmazlık anlaşması» imzalamasıyla başlayan huzursuzluklar devam etmektedir. Geçtiğimiz pazar günü Wuerzburg'da 4000 kadar emekli asker, mülteci ve milliyetçi grupların temsilcileriyle, Ulusal Demokratik Partinin Başkanı Adolf Von Yhadden'in bir salonda toplanarak, Willy Brandt'ın Doğu ülkelerine yaklaşma siyasetini protesto etmişlerdir. Fakat Alman milliyetçiliğinin yeniden uyanmasını istemiyen beynelmîl yahudiliğin maşalığını yapan yüzlerce solcu genç bu uyarma hareketine karşı çıkmışlar ve çatışmaya sebebiyet vermişlerdir. Toplantıdan sonra Neo-Nazi grubu büyük bir yürüyüş tertip etmiştir.

ye ortak pazara alınmasıyla birlikte verilen küçük tavizler karşılığında büyük tavizler kopardılar. Ortak pazarla yahudi maliyesi ve Avrupa sermayesi, yüz sene öncesinin haçlı ruhu ile memleketimizin yer altı ve yer üstü zenginliklerine abandı. Türkiye'yi Avrupa sanayi kollarının bir pazar yeri haline getirdi.

Tarihte örneklerini çok rastlanı. Hristiyan Avrupa ne zaman bize dost elini uzatmışsa ar kadan en şeytani usullerle ihanetlerini hazırlamıştır. Dünya yahudi maliyesi ve Hristiyan sermayesi Ortak Pazar maskesiyle yeni bir taarruza geçmiştir. Türkiye'yi büyük bir sorumsuzluk içinde bu esaret içine yuvarlayanlar, tarih ve millet videdanında mesuldürler. Millet kendine hazırlanan sonu fark ettiği dostunu düşmanını tanıdığı ve kendi kâdrolarının rehberliğinde hayati mücadelesine sarıldığı gün mason saltanatı yıkılacaktır. Mason kadrolardan yapılan ihanetlerin hesabı bir bir sorulacaktır.